Ludas Matyi

XXXIV. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1978. JÚLIUS 27.

BALATONI SZÁLLODA

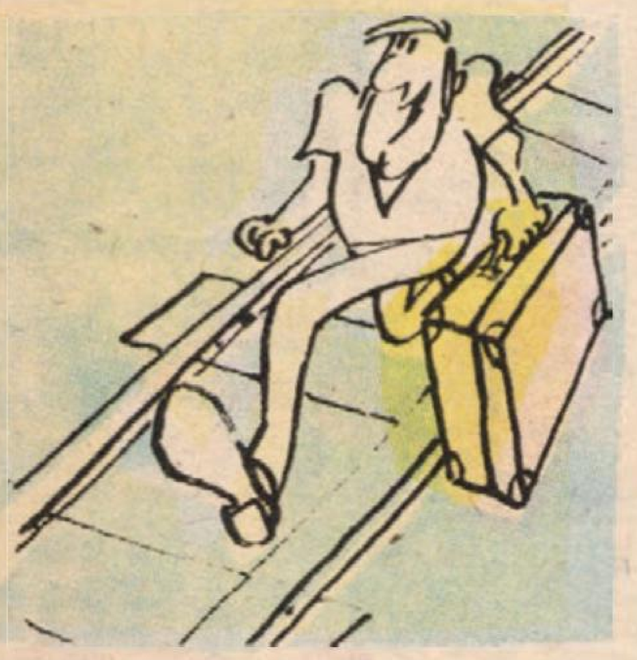
— Hallod? A pasas feleségét lehúzta a hínár, valószínűleg üresedik egy szoba!

KEDVES LUDAS!

GYORSVONAT MEGSZOKÁSBÓL

Az ember előveszi a balatoni menetrendet és keres magának egy olyan vonatot, amely ebédidőben indul a Déli pályaudvarról. Ilyen a 4204-es számú gyorsvonat, amely Budapesttől Keszthelyig közlekedik. Indul 12 óra 45-kor. Amennyiben az oly

gyakran előforduló késés nem hosszabbítja meg az utazást, majdnem három óra, pontosan 2 óra 46 perc alatt teszi meg az utat Balatonszemesig.

A gyakorlott utazó tudja, hogy ez sok, különösen gyorsvonattól. Ám utazás közben látja az okát is. Ez a gyorsvonat — a kifizetett gyorsvonati pótdíj ellenében, három kisebb és egy nagyobb állomástól eltekintve — minden állomáson megáll.

— Miért van ez? — érdeklődik az utas a kalauztól, mint laikus a szakembertől.

A kalauz vállat von: „Így alakult...” — magyarázza meg. Ez egy nagyon jó gyorsvonat volt eleinte, aztán mind több és több helyen kérték, hogy álljon meg.” (Nemcsak balatoni állomásokon.)

— S akkor miért, mitől gyorsvonat még mindig?

— Ilyennek maradt... — hangzik a további felvilágosítás — ugyebár megszokták...

Vigasztalásul és kárpótlásul közlekedtet a MÁV egy másik vonatot. Ez személyvonat, Nagykanizsától a Budapest Déli pályaudvarig. Az utas, aki Balatonszemesen száll fel rá, elégedetten veszi tudomásul, hogy ez a személyvonat további útja során mindössze három (!) helyen áll meg: Siófokon, Székesfehérvárott és Kelenföldön. Menetidő Balatonszemes és Budapest Déli pályaudvar között: két óra húsz perc. (Huszonhat perccel kevesebb mint az említett gyorsvonaté.) Logikus: igaz, hogy a gyorsvonat lassúbb a személynél —, de legalább drágább is!

(Bende)

NE A VEVŐÉT!

Jogos igény, hogy aki hanglemezt vásárol, szeretné az üzletben meghallgatni a korongon található zenét, vagy legalább annak egy részét. Csakhogy a magyar lemezboltokban nem túl jó minőségű lemezjátszókat használnak, s tapasztalatom szerint ezek tűit sem gyakran cserélik. Nyilvánvaló, hogy a már eredendően sem igényes, s aztán még el is koptatott tű kárt okoz a lemezben: sercegővé teszi.

Így tehát azt javaslom: minden egyes lemezből legyen a boltoknak egy „lehallgató példánya”, s ne a vásárlóét tegyék fel, azaz, ha az ipar már jó árut szállít, a kereskedelem ne rontsa el!

(-la)

„A CSILLAG FÉNYÉT A NAPTÓL KAPJA...”(?)

Valamely misztikus és kellőképpen mind a mai napig fel nem derített ok következtében a *fény* szó minden második magyar táncdal szövegében fellelhető. Enélkül nem sláger a sláger. A szerzők között nemrégiben akadt valaki, aki minden korábbinál eredetibb és mélyértelműbb megoldásra törekedve, papírra vetette:

„A csillag fényét a Naptól kapja...”

Meglehet, élt a lelkében valamilyen halvány sejtelem arról, talán még középiskolai tanulmányai alapján, hogy ez a megállapítás nem tökéletesen pontos, de minthogy az idézett szövegrészt gyönyörűnek találta, s belőle további következtetéseket lehetett levonni a táncdal szövegének későbbi részeiben, így hagyta az egészet.

Jóllehet tudtommal létezik nálunk egy bizottság, amely átvizsgálja és felülbírálja a táncdalok szövegét, mégsem hívták fel a szerző figyelmét arra, hogy *a csillagok: távoli Napok és saját fényük van*, tehát nem azért világítanak, mert a mi Napunktól kapják a fényt.

A kedves, fülbemászó dallamnak köszönhetően százezrek jegyezték meg a szöveget, és most ott tartunk, hogy országszerte dúdolgatnak egy természettudományos képtelenséget.

Dr. Hédervári Péter

JAVASLAT SZNOBEL-DÍJRA

Az Egressy út fölött a Francia útnál húzódó vasúti hídra nemrég harsány színű reklám került:

pre shave FABULON after shave

A fővárosban nagy számban élő angol nemzetiségű magyar állampolgárok kitörő örömmel fogadták ezt az elsősorban nyilván nekik szóló hirdetést. Javaslom, hogy a Magyar Tudományos Akadémia nyelvtudományi szakosztálya tüntesse ki Sznobel-díjjal azt, aki a hirdetést megfogalmazta.

Dr. Del Medico Imre
1149 Bp., Handzsár u. 6.

A CSEREBERE NEM MEGOLDÁS

Az Ötödik sebesség című ifjúsági rádióműsorban bevált ugyan a hallgatók egymás közötti csereberéje, de országosan azért ez mégsem megoldás. A Lu-

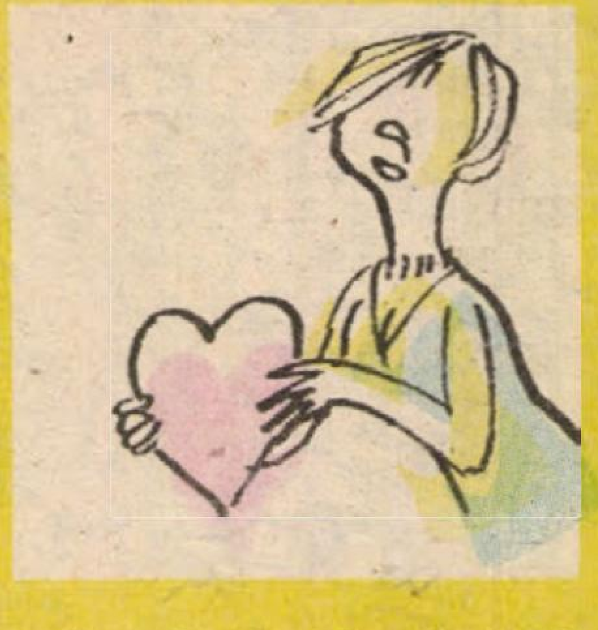

das 22. számában két olvasó levelét közli: az egyik 120 literes bojlerhez keres fűtőtestet, a másik 80 litereshez tartályt. Csatlakozom: ugyanis hónapok óta nincs fűtőtest a 80 literes bojlerhez sem! Mármost esetleg kölcsönadhatnám olvasótársamnak: Szemes Györgynének a Melinda útra (ő az, aki tartályt keres a Ludasban) a magam bojler-tartályát, aztán, ha Szemesék jól kifürödték magukat, visszakapom tőlük a tartályt s hozzá, újabb két hétre kölcsön, egy fűtőtestet. Azt hiszem, ez mégsem járható út. Jobb volna, ha a gyártó Hajdúsági Iparművek a Keravill és a Gelka útján gondoskodnék arról, hogy ezek a fontos pótalkatrészek mindig kaphatók legyenek.

Dr. Támás Ferenc
1086 Bp., Koszorú u. 25—27.

ANATÓMIA

Kismama vagyok, kislányom nyolchónapos, emiatt nehezen jutok be a városba, de amikor bent vagyok, minden hiánycikket felkutatok. Például máját. Amelyre hosszas keresgélés után a Madách téri baromfiboltban bukkantam. Vettem is azonnal 1 kg csir-

kemáját 52 forintért. Szétbontva a csomagot otthon, mit látok? Az 1 kg májból 60 dekányi szív volt, gondosan elrejtve a máj közé. Ismerem az anatómiát, s az is dühít, hogy a szív és a máj között ez esetben nemcsak anatómiai, de — jelentős árbeli különbség is van!

Sztanajevics Sándorné
1101 Bp., Pongrácz u. 17.

A CÍMZETT VÁLASZOL

LEVÉLVÁLTÁS A MUNKÁSSZÁLLÁS RENDJÉRŐL (Ludas, 25. sz.)

A csatolt házirendből kitűnik, hogy a négyágyas szobák több műszakban dolgozó lakóinak nyugalma érdekében tilos a közös helyiségekben, folyosón rádiózni, magnózni, tehát nem a hálószobákban.

Megköszönjük a közművelődési törvénnyel kapcsolatos figyelemfelkeltő sorokat. Már e törvény megjelenése előtt az I-es, de tavaly ősztől a II-es munkásszállóban is televízió, kihelyezett fiókkönyvtár, klubszoba létesült, felszerelve asztali társasjátékokkal, 8—10 féle folyóirattal és különböző klubrendezvények szolgálják a dolgozók munkásszállón való művelődését.

Tisztában vagyunk azzal, hogy az élet- és családi körülményeik miatt munkásszállón lakók a szobáikban úgy szeretnének berendezkedni, mintha az a saját lakásuk lenne; például ahány szoba, annyi televízió-készülék stb., azonban ezt ma még nem tehetjük. Ehelyett a fent felsoroltak állnak rendelkezésre, valamint teakonyhák, hűtőszekrények, ahol a kávé- és vacsorakészítéshez minden rendelkezésükre áll.

Tomcsányi Elemér
igazgató,
Papíripari Vállalat Dunaújvárosi Papírgyára,
Dunaújváros

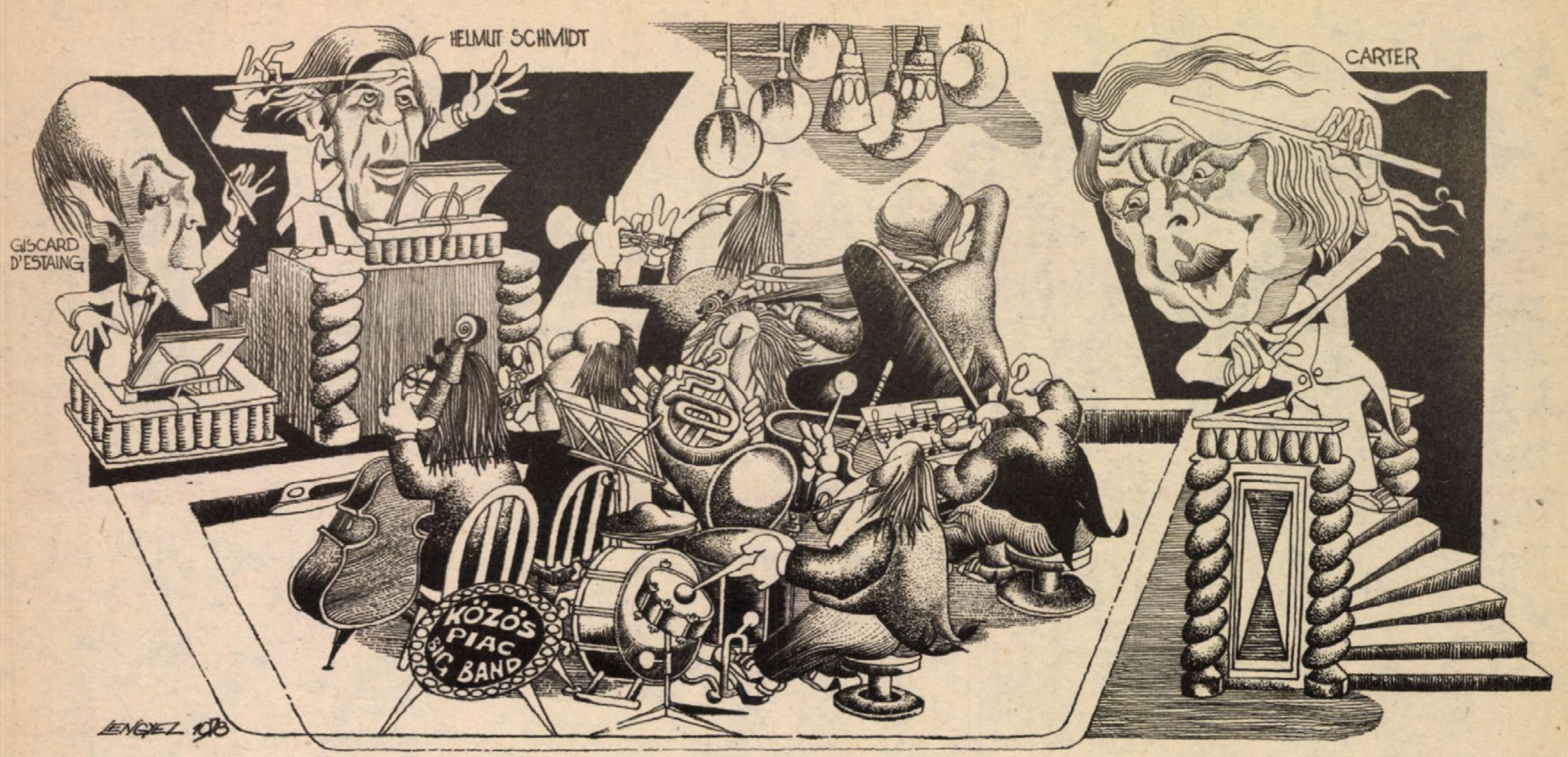
* * *

Csupán a rend kedvéért: a dolgozók panasza nem az volt, hogy nincs a szobákban televízió. Csupán azt panaszolták, hogy a szobákban tilos elektromos készülékeket használni, tehát ott nem magnózhatnak és nem rádiózhatnak. Az önök válasza e tekintetben nem teljesen egyértelmű, de a mellékelten megküldött házirendből kitűnik, hogy „a munkásszálló előterében, a lépcsőházban, a portán rádiózni, magnózni nem szabad.” Tehát a házirend nem tiltja a szobai magnózást, rádiózást. Ezúton adjuk ezt a szálló lakóinak tudomására.

F. Gy.

KARMESTERVERSENY

Lengyel Gyula rajza

BÁLI TUDÓSÍTÁS

A KANADAI MAGYAR HÍRHARANG TUDÓSÍTÓJA JELENTI BALATONFÜRÖDJRŐL:

Füródj a Kisbalaton csücskénél egy nagy fürdőtelepülés lenni, melyet északról a Gesztyefa csárda, keletről a Belzebub csárda, nyugatról a Bicska csárda, délről pedig a Halászlé csárda határolni. Én most itt állni az iszappakolásos betegek szállodája előtt tetőtől talpig izgalomban, mert itt rendezik ma este a 198. hagyományos Blanka-bálat.

Szemem látni messziről a nagy tóban fürödni egy originál magyar naplementét. Fülem szinte hallani a tihanyi visszhangot, amelyet idehaza már nem használnak, de kemény valutáért konzerv formájában árusítják az itteni bazárnak nevezett little shopokban, ami big business, vagyis magyarul: kis boltban nagy üzlet.

De már ki is vannak gyulladva az akácsoron a helybeli villanykörték, és nagy tömeg van szorongva a Gyógyszálló ünnepélyes terméhez vezető út két oldalán. Az első sorban egy nénike van ülve hokedlin, őt kérdem mit szólni mindehhez.

— Nagyon szép, nagyon szép! A százötvenharmadik Blanka bálon én voltam a szépségkirálynő!

Aztán a hátulsó sorban mondani egy idevalósi kamasz:

— Hülyeség az egész! A fene adna ki érte kétszáz forintot!

Majd egy úr megböki a vállam:

— Be akar jutni mister?

— Yes.

— Ezerért van két zsugám!

— Most nem kártyázni — felelni neki, mert egy kanadai rendszámtáblájú Pontiac fékezni a kókuszszőnyeges út legalján.

Ezer és ezer vaku villanni, mire a kocsiból kiszállva van egy minálunk Kanadában élő idős magyar házaspár és az első bálozó unokalányuk. Egyenest Új-Foundlandból repültek ide Pontiac-ostól nagylányostól, ékszerestől az arannyal bevont császárkörtéért. Ez lenni a Blanka bálon a szépségverseny fődíja.

Kár, hogy a kinti unoka csúnya. Azért lenni a tömeg kezeitől nagy taps, míg ők be vannak vonulva a gyógyfőterembe. És a taps nem szűnni, mint a Csárdáskirálynő fináléjában, de mostan ez a sorfal között érkező párokat van illetve. De a párok közül is sokan meg lenni illetődve. Az egyik pár például a sorfal mögött van akarva bejutni. Mert érezni magukat normálisnak, and szégyellni, hogy a pesti kölcsönzőből a balatonfürödji kempingbe szmokingot és nagyestélyit hozni.

I am very sorry, hogy én nem kapni fehéren belépőt, mert nem voltam előjegyezve már novemberben of 1977, de ezer forint az én keresetemnek se megérni feketén, hogy megtapsoljon a nezőközönség. Pedig mi minden lesz odabent az Iszappakoló Szálló gyógyfőtermében! Nyitótánc and supper is. Egy komplett három személyes supper salátával, kenyérrel és borral benne lesz még egy ezresbe. És ez már odakint Kanadában is van komplett!

És nagy kár, hogy nem látni bent az arany, az ezüst és a bronz szépségkirálynőt! Még talán táncolni is voltam volna vele, bár azt nem vagyok tudva. És vehettem volna a legszebb Blanka báli tündérnek reá egy szavazólap, de mit egy szavazólap, hanem tízezer szavazólap, hogy legyen övéje aranyozott császárkörte. De még jó, hogy nem bejutni és itthagyni balatonfürödji zálogházban gatyám.

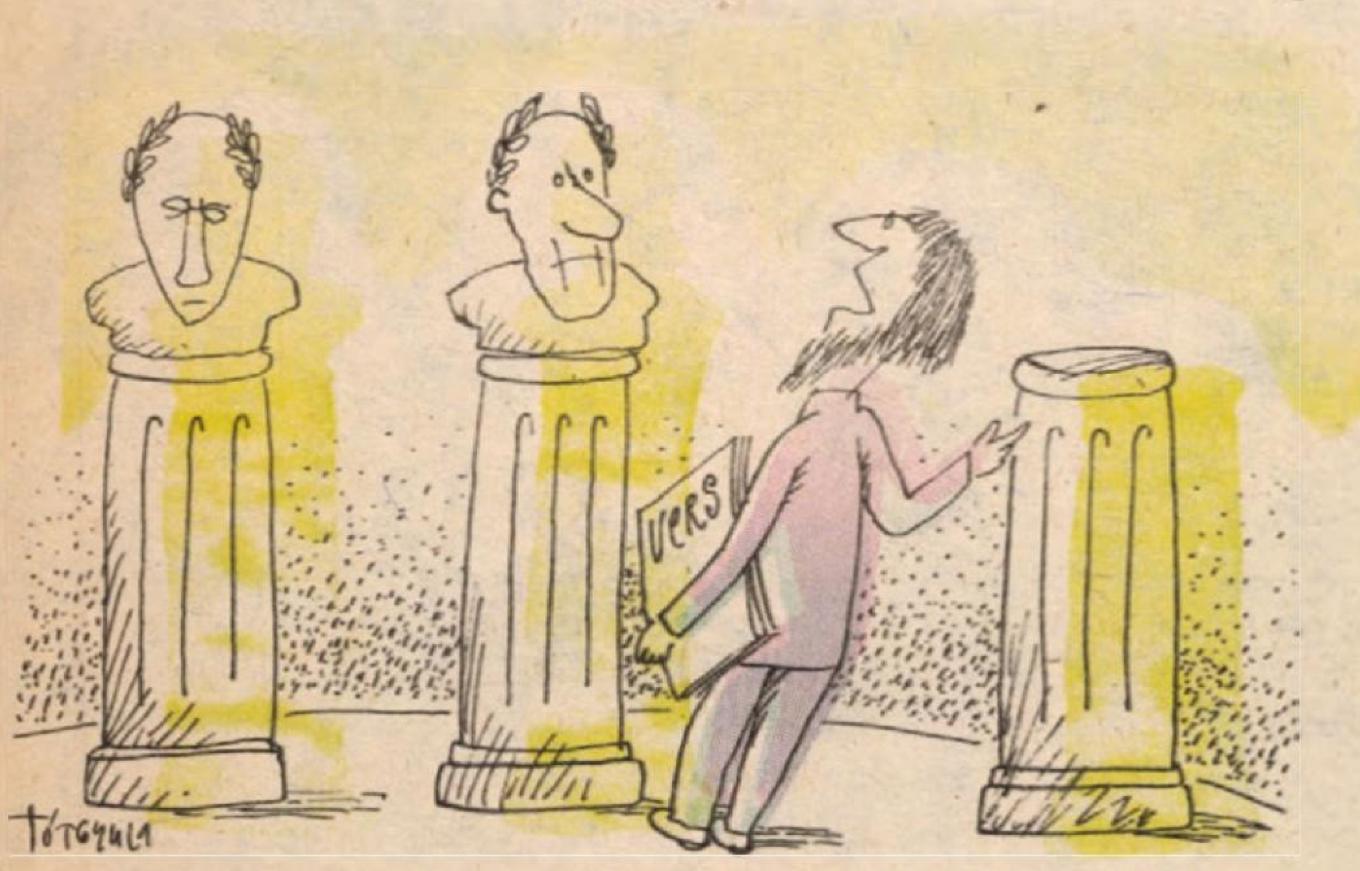
Ezért most kívülről nézni báli fények. Így is nagyon szépek. És szép minden itt óhazában. Itt az év 365 napjából átlagosan minden magyar dolgozóra jutni egy bál. Télen medikusbál, közgazdászbál, újságíróbál, cigánybál, svábbál, kéményseprő bál, művészbál, autósbál, gyalogosbál; nyáron pedig arató bál, Anna bál, Blanka bál, szüreti bál, vitorlásbál. De ez lenni még mind semmi, mert itt minden falura jutni egy lovasnapok is!

Jó lenni itthon, mégha kívülről nézi is az ember.

A Hírharang tudósítójának egyéb elfoglaltsága miatt:

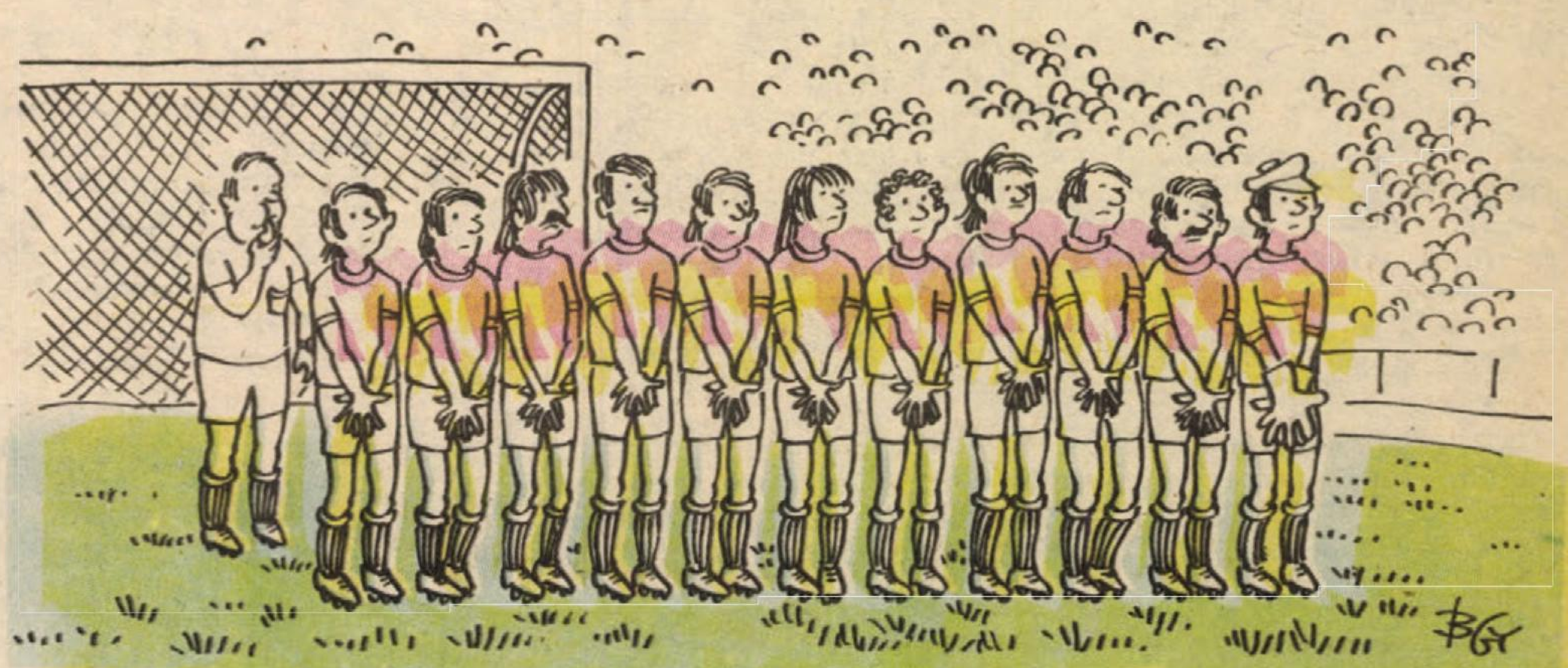
László Tormai

AMBÍCIÓ

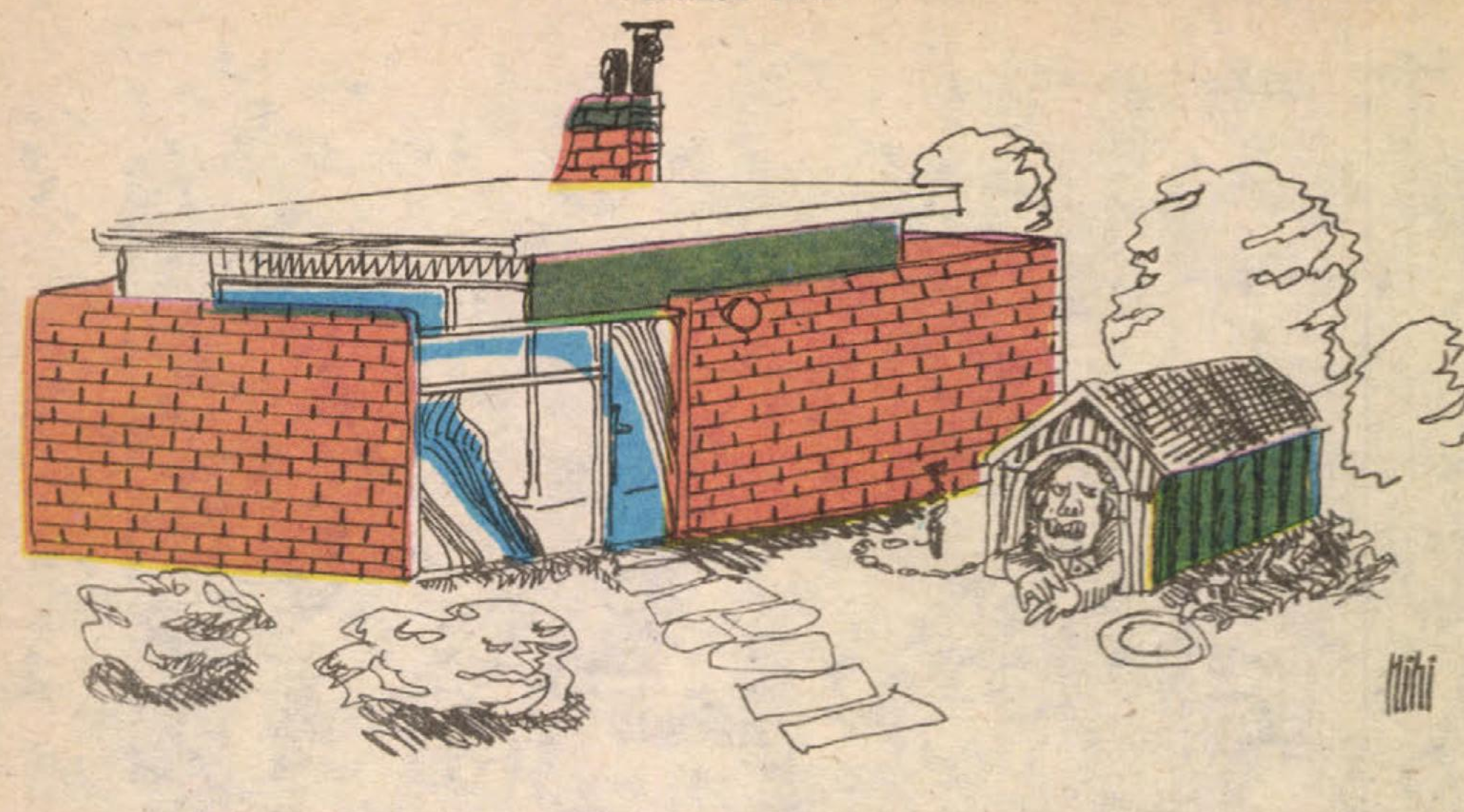
– Kérem szépen, szabad ez a hely?

KUPAMÉRKŐZÉS

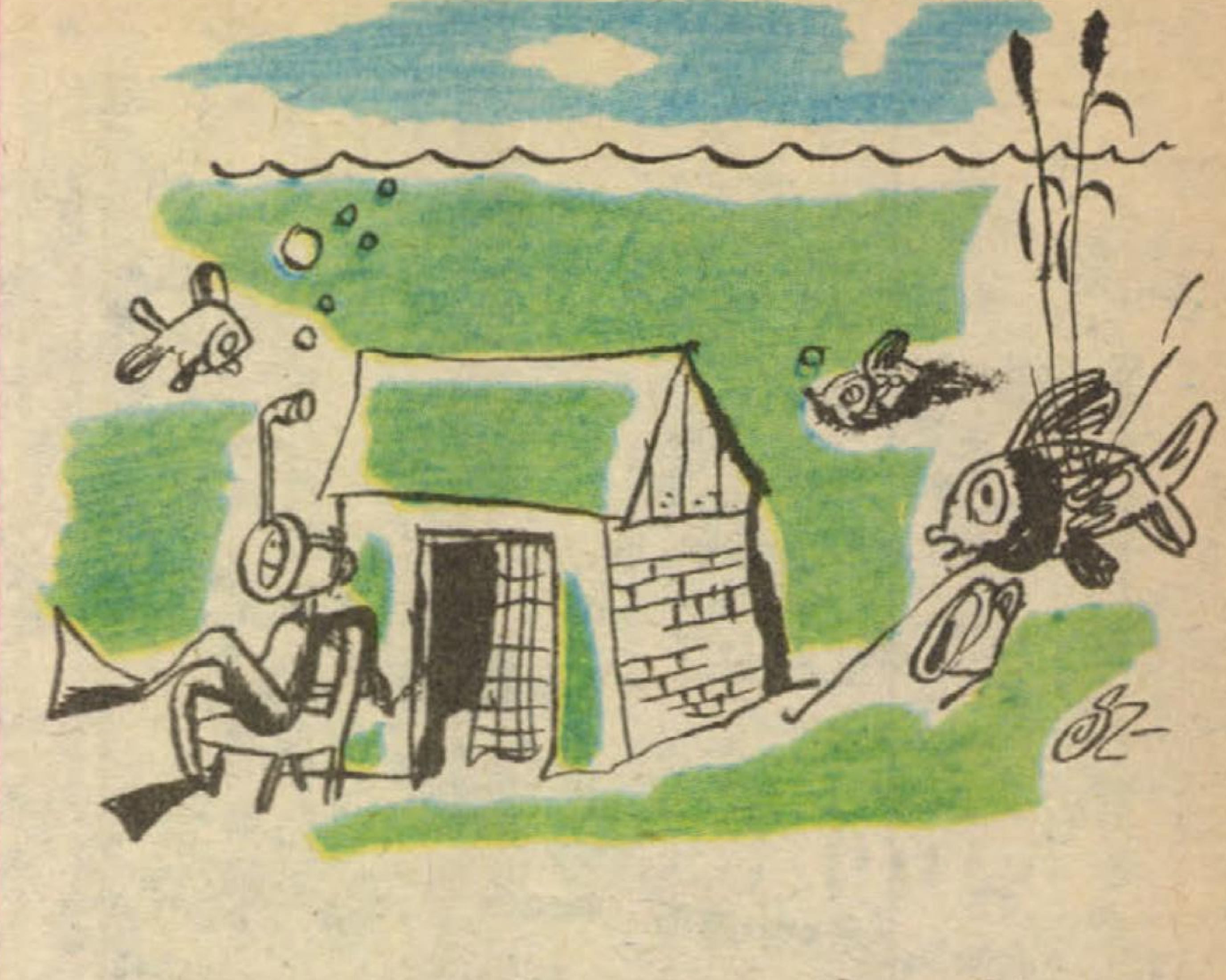

Van félnivalójuk...

FÉLKÉSZ HÁZ

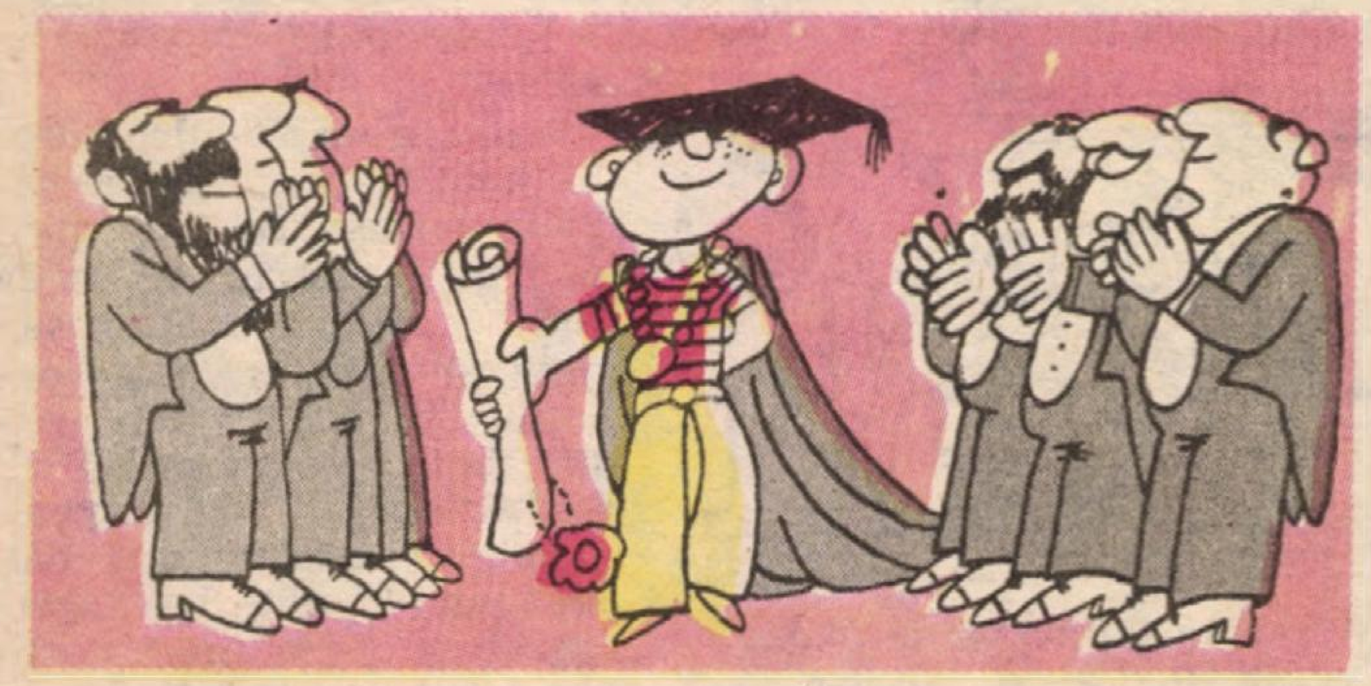
MAKACS ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPÍTKEZŐ

LEVÉLVÁLTÁS A ZSENIKRŐL

Kedves Szerkesztő úr!

Az Esti Hírlapban olvastam egy USA-ban élő nyolcesztendős matematikai zseniről. A kisfiú még nem volt öt éves, amikor két óra alatt megtanulta a számtani alapműveleteket. A többi tantárgyban is rendkívül fogékony. Sayed Jalal a neve. Tizennyolc hónap alatt elvégezte az elemi- és középiskolát, majd a nyolcadik születésnapja előtt három hónappal érettségizett. Ha a fiúcska így bírja a tempót, tizenegy éves korára doktorrá avatják. Kíváncsi vagyok arra, hogy vajon nálunk mi a helyzet az ilyen csodagyerekekkel?

Kedves Olvasónk!

Őszintén szólva, nem tudom megmondani. Mi másféle zseniket tartunk. Ámbár olvastam valamikor, hogy még az első világháború idején, egy tizenkét éves magyar kisfiú fejből kiszámította, hány millió koronára rúg az osztrák—magyar közös hadsereg évi költségvetése. Az eredmény a kincstári könyveléssel nem egyezett. Ellenőrzés után kiderült, hogy a kis fejszámoló zseninek van igaza, hibásan könyvelték el a zsoldot. A fiú — a szülei menedzselték — beutazta a világot, óriási sikereket aratott, majd idegösszeroppanást kapott és külhonban koldusszegényen hunyt el. Az ő esete egészen más, mint Sayed Jalalé. Nem készült 11 éves korában a doktorátusra.

Manapság másféle csodagyerekekkel dicsekedhetünk. Találkoztam már jó néhány olyannal is például, aki a számtani alapműveleteket az érettségiig sem tudta kifogástalanul megtanulni. Én mégis ezeket tartom nagyobb zseninek, mint a 11 esztendős korában doktori avatásra alkalmas amerikai fiút, akiről még nem lehet tudni, hogy mire viszi az életben. De azt bizonyosan tudom, hogy nálunk valaki még akkor is sokra viheti, ha netán nem volt képes hibátlanul elsajátítani a számtani alapműveleteket, esetleg bizonytalan a magyar helyesírásban, és más efféle ismeretekben. Ezek az igazi zsenik: ha egyszer akármilyen posztra kerülnek, biztosítva van a jövőjük, onnan mennek nyugdíjba is. Előfordul persze, hogy egy másik vállalathoz vagy intézményhez dicsérik fel magasabb beosztásba, hogy megszabaduljanak tőlük. Akkor onnan mennek nyugdíjba...

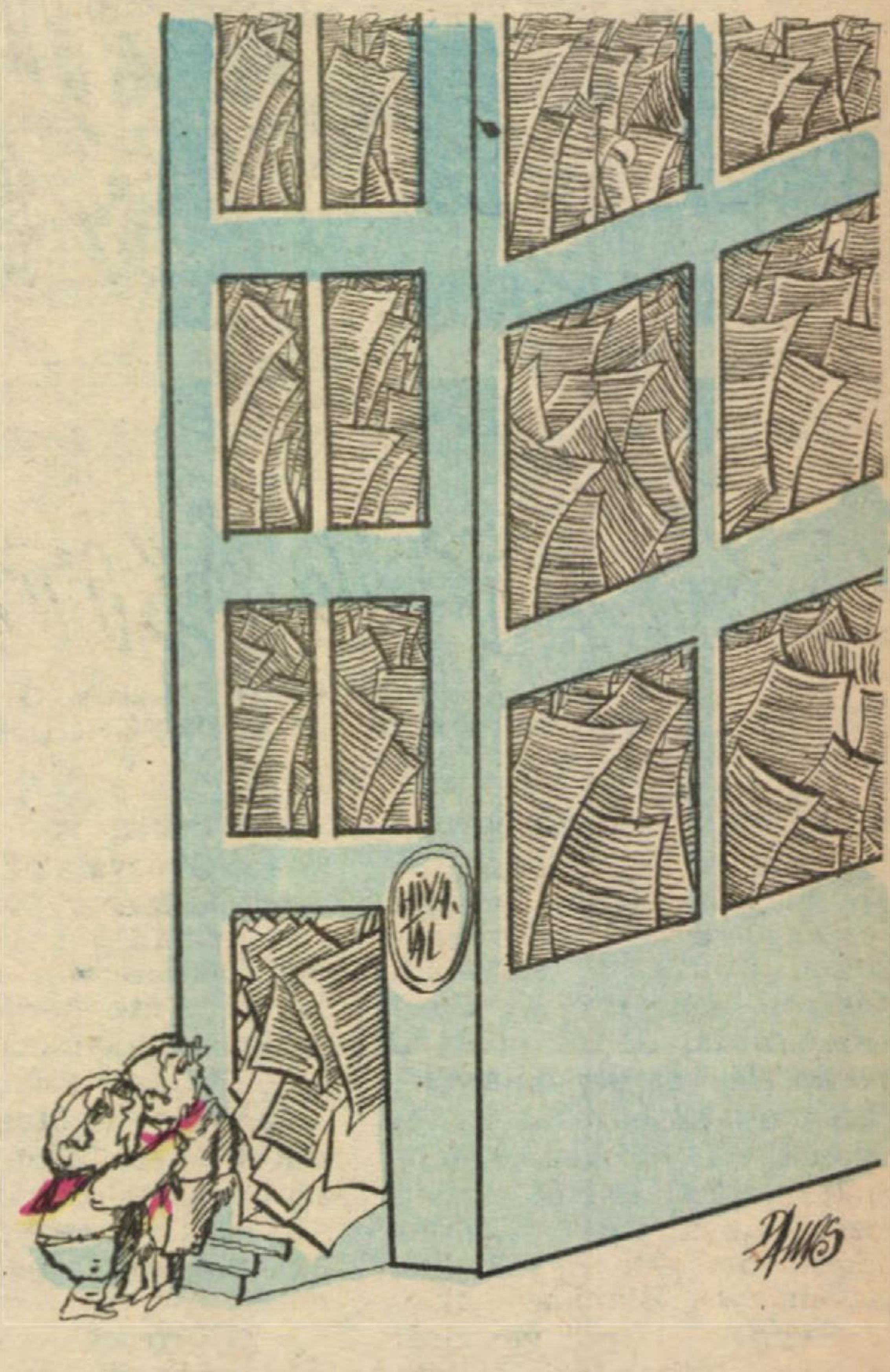
Nálunk az a csoda, hogy sok ilyen zsenit elbír a népgazdaság. De hát mi nem vagyunk kicsinyesek. A valódi tehetségek iránt pedig különösen nem. Néhány héttel ezelőtt az Élet és Irodalomban olvastam az Országos Találmányi Hivatal elnökének, Tasnádi Emilnek a nyilatkozatát. Ebből is megállapíthattam, hogy kicsire nem nézünk: Magyarországon ma, tudományos kutató intézetekben, évi 14 milliárdos költségkerettel 81 ezer ember dolgozik. Ebből ténylegesen 35 ezren foglalkoznak tudományos kutató munkával. Hogy a rengeteg ember kutató munkája az országos gazdasági termelési tervekben milyen arányt foglal el, az nagyon lehangoló. Engem mindenesetre nagyon lehangolt. Még annak olvastán sem lettem vidámabb, hogy e kutatók közül igen soknak csak az a legfőbb törekvése, hogy tudományos minősítést, kandidátusi és doktori fokozatot kapjon. Gondolom ezért lehetséges az, hogy minden ezer tudományos kutató közül legfeljebb hatnak van szabadalmazott találmánya, ami népgazdaságunk számára nem túlságosan kielégítő. Úgy látszik egyik-másik kutatót viszont kielégíti a kandidátusi fokozattal járó havi 500, a doktori után pedig az 1000 forint, amit a nyugdíjáig kap, akkor is, ha soha többé nem produkál semmi újat.

Amikor ezt az ÉS-ben legalább háromszor elolvastam, nem akartam hinni a szememnek. Tudtam ugyan, hogy a mi államunk a zseniket, a tehetséges tudományos kutatókat a végtelenségig támogatja. Meg is érdemlik, de azért aligha szabad agyontámogatni 35 ezer embert.

Nem tudom, mi a megoldás, pedig igen nagyra becsülöm a tudományt és a tudományos kutatókat, de nálunk, azt hiszem, valami hiba van a kréta körül. Talán a többi között az is, amire Tasnádi Emil utal: „Egy kapitalista gyárban, egy tőkés vállalkozó kutató intézetében előbb produkálni kell valamit, a tudományok területén vagy az iparban alkalmazhatót: a tudományos rang, cím, tekintély és magasabb jövedelem csak azután következik. Nálunk fordított a helyzet, és ez nem ösztönöz."

Gondolom, nem lenne szégyen, ha olykor valami okosat tanulnánk a kapitalistáktól.

Földes György

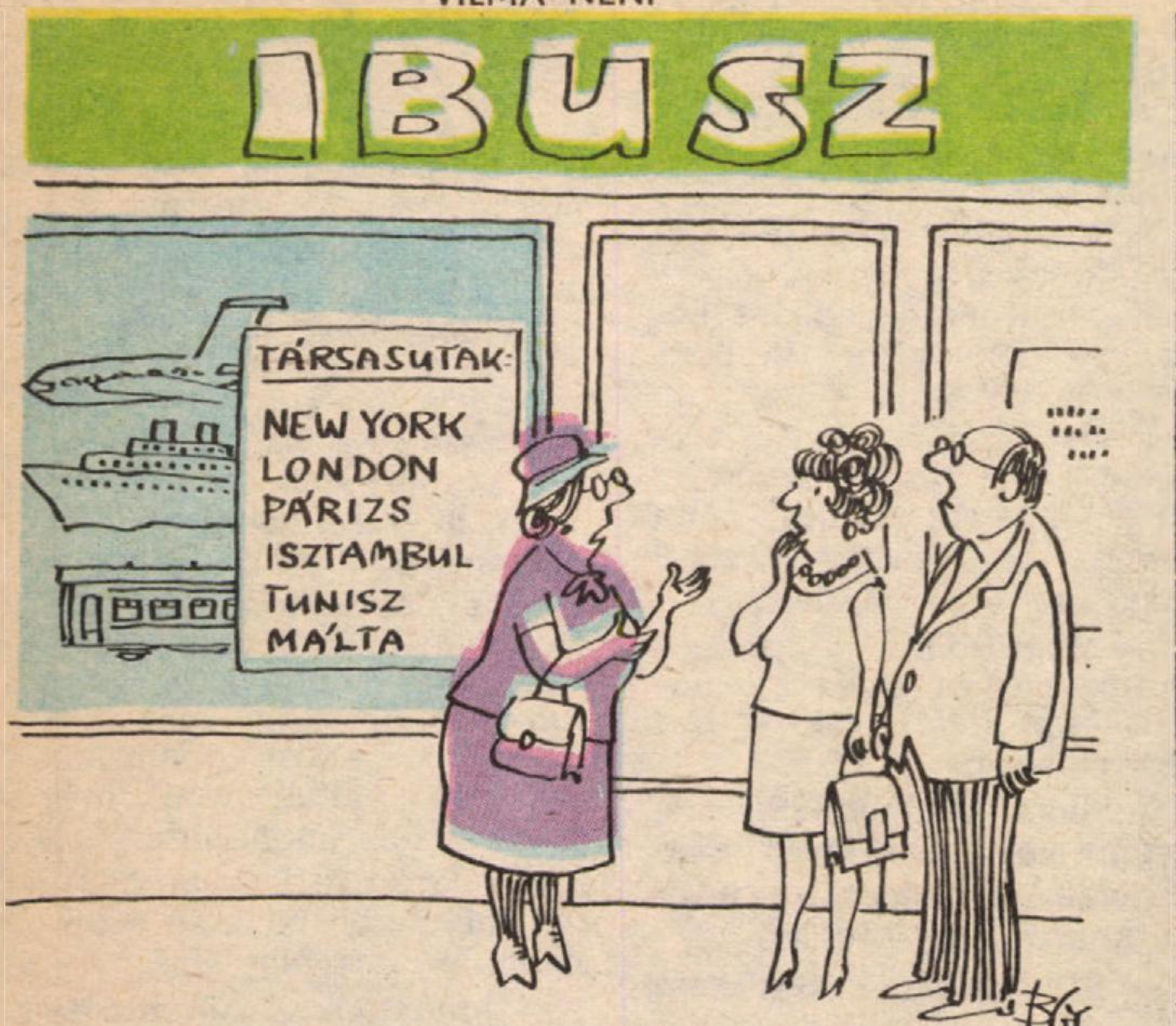

– Kérdezzük meg, elvihetnénk-e a MÉH-be?

A FONTOS EMBER

VILMA NÉNI

– Valahol éjszakai ügyeletnek kell lennie, mert ahova ma még nem lehet jelentkezni, holnapra mindig betelik a létszám...

TERMÉSZETI CSODA

JOGOSÍTVÁNY

A minap — gépkocsimmal szabályszerűen megálltam egy trafik előtt, hogy szivart vásároljak — egy rendőr sétált felém:

— Jó napot kívánok — mondta, miközben kászálódtam kifelé —, kérem a jogosítványát.

Bosszúsan fordultam feléje — ugyan mibe akar belekötni? — és amint ránéztem, tátva maradt a szám. Az én Hudák barátom volt az egyenruhás, és szélesen mosolygott.

— Te vagy az? — vizsgáltam hitetlenkedve. — És én még elhittem, hogy a rendőrség évről évre igényesebb a rendőrök kiválasztásában.

— Csak kísérleti célból viselem — intett le Hudák. — A kerületi belügyminiszter különleges engedélyével. Miután javaslatot tettem neki a gépkocsivezetői jogosítványok kiterjesztésére.

— Jó úton vagyunk — bólintottam rá —, mert megint nem értek semmit abból, amit mondasz. Fogjál bele!

— Az elmélet próbája a gyakorlat — felelte Hudák egy tábornok olvasottságával. — Akkor most iszunk egy kávét, itt, az eszpresszóban.

— Munkaköri kötelesség, vagy potya? — kérdeztem neveletlenül. Nem is felelt rá, ment blokkot váltani és kérte a kávékat. El kell ismerni, hogy nagyon rossz volt a kávé. Hudák a szemével jelezte, hogy figyeljek, és a kávé készítőjéhez lépve, udvariasan tisztelgett:

— Jó napot kívánok! — mondta Hudák. — Kérem a jogosítványát!

A kávékészítő lány hitetlenkedve nézte:

— Nincsen autóm — rázta meg a fejét —, talán egy vendéget keres?

— Nem a gépkocsivezetői jogosítványát kérem — szólt Hudák szenvtelenül —, hanem a kávéfőzői jogosítványát.

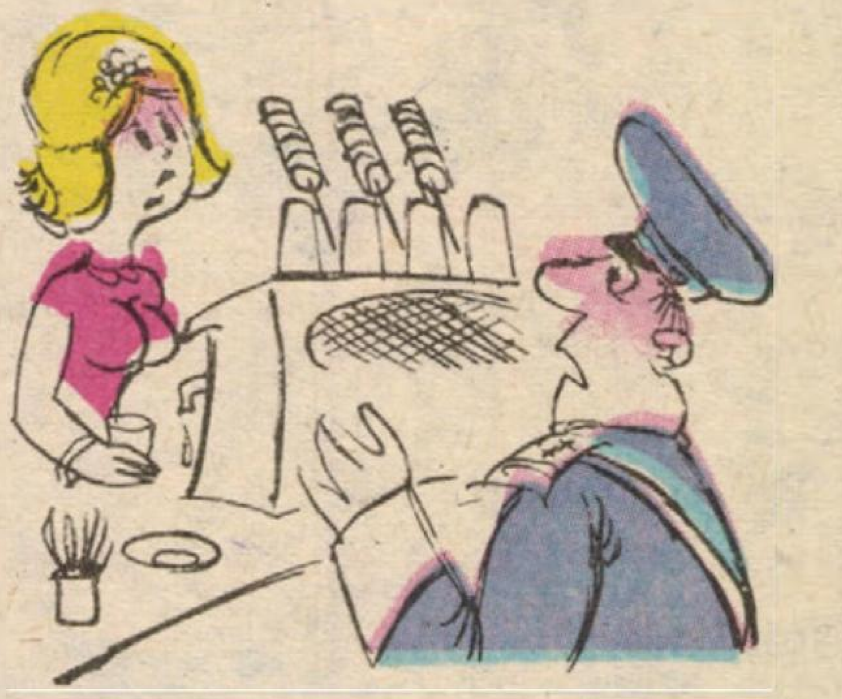
— Az nincsen — mondta a lány és segélytkérően nézett az üzletvezető felé. Az odajött és meghallgatta a furcsa kívánságot.

— Irénke még tanulólány — közölte velünk. — Valami panasz van a kávéra?

— Ha tanuló — felelte Hudák —, miért nem teszik ki a kávégépre a nagy T betűt? Oktató nélkül, egyedül állítják be a forgalomba? Fizet kétszáz forint helyszíni bírságot, vagy feljelentsem?

— Fizetek — mondta egy kis habozás után az üzletvezető.

Hudák nyugtát adott a büntetésről, majd elindult a hátsó ajtón át az udvarba, fel a lépcsőházban az első emeletre.

— Itt egy fontos hivatal van, sok embert érintő ügyekkel foglalkoznak. Ez a Kerületi Ki-Beosztó. Nézzünk egy kicsit körül, tegnap szereltem fel egy aktapaxot.

— Az micsoda?

— Kitalálhattad volna — korholt Hudák. — A trafipax mintájára ez a szerkezet nem a sebességet, hanem a piszmogást méri. Lefényképezi a lassan készülő iratokat, engedélyeket. A büntetést aztán kikézbesítem az illető ügyintézőnek.

— Ha a nagy szellemek egyszer jogosítványt kapnak, téged foglak elsőnek javasolni. — Innen hová megyünk?

— A szomszédban levő építkezéshez. Kiraktam a munkával megállni tilos táblát az építkezés legfontosabb pontjaira, megnézzük, hogyan tartják be a szabályt.

— Te Hudák — jutott eszembe hirtelen —, a te okos terved tulajdonképpen nem újítás: mindenkinek van jogosítványa, csak nem annak mondják, hanem hol mesterlevélnek, hol diplomának, sőt vannak ellenőrök mindenütt, belső revízió is van. Muszáj ezt neked egy közlekedési rendőr egyenruhájában végezni?

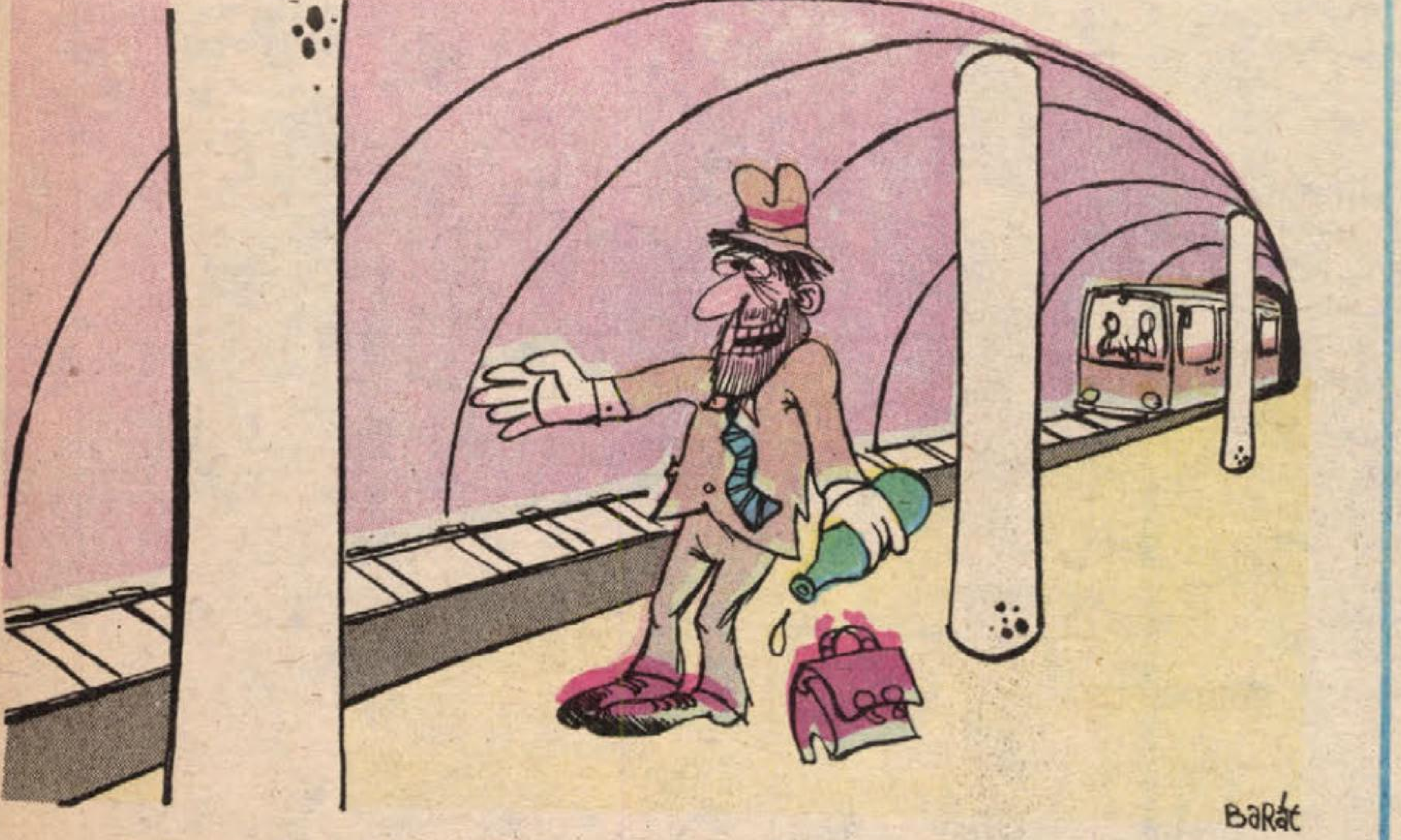
— Ez a dolog lényege — mondta fölényesen a barátom. — Megint nem tudod, hogy miért?

— Megint nem tudom — ismertem be.

— Hát azért — mondta Hudák, — mert egy közlekedési rendőrnek nem pofázunk vissza!

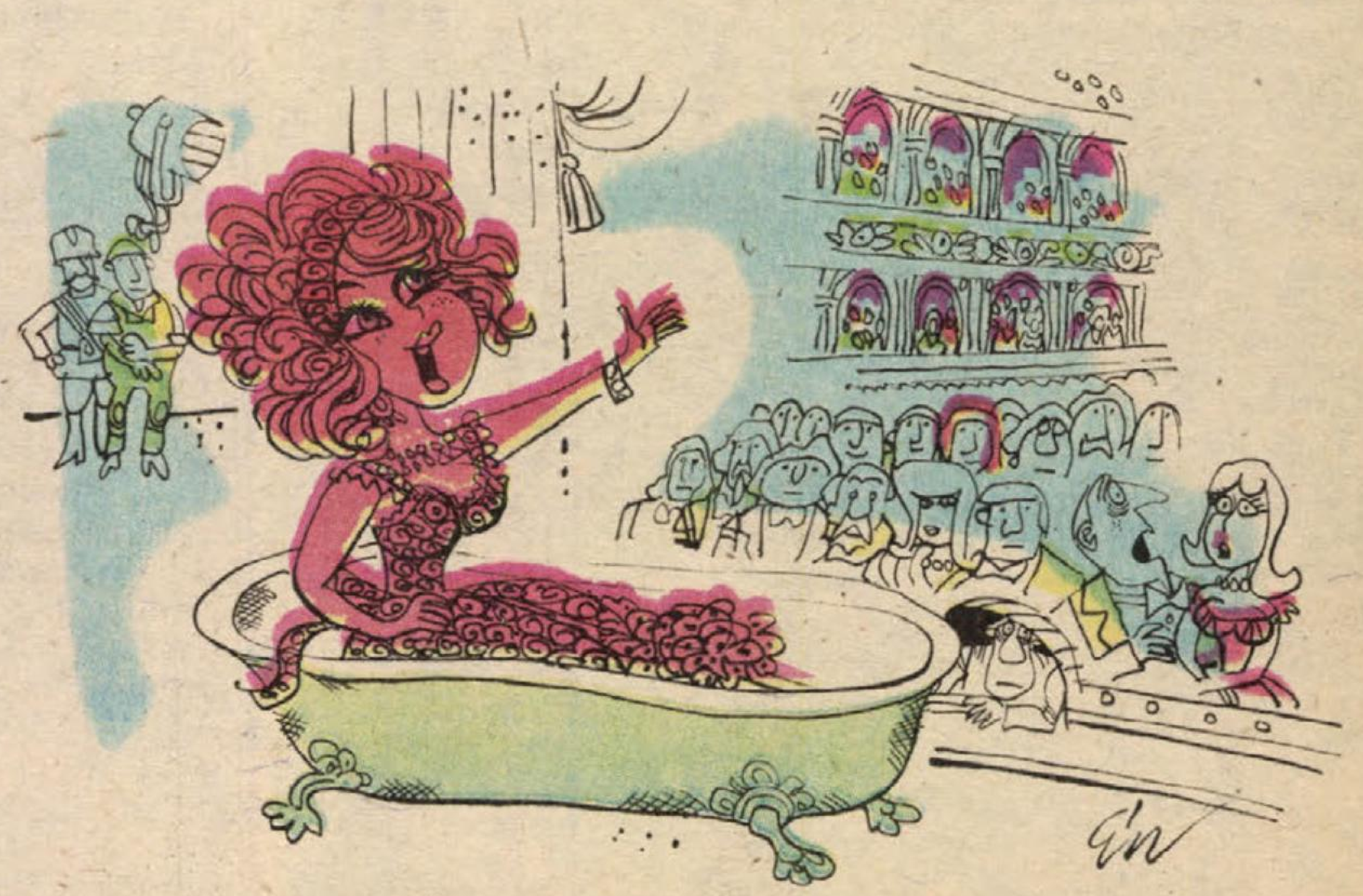
Somogyi Pál

AZ ÉSZAK–DÉLI METRÓN

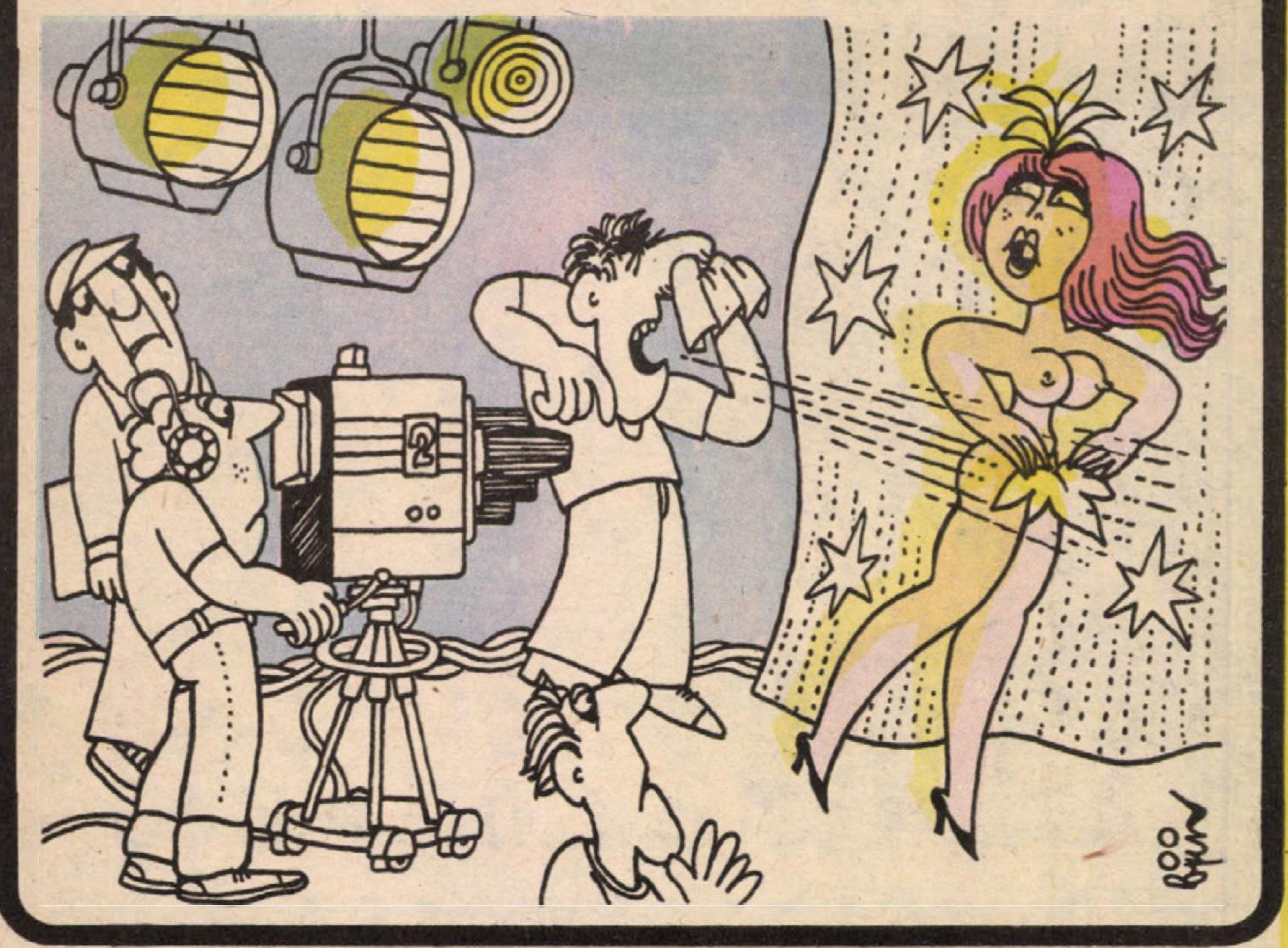
– Előttem van észak, hátam mögött dél, jobbról a Nap nyugszik, balról pedig kél...

DRÁMAI SZOPRÁN

– Csodálatos hangja van, de csak fürdőkádban tud énekelni...

SZÉNANÁTHA

– Tanyamúzeumot csinálunk, pulink már van!

EGYETEMI

A legfontosabb, hogy az ember szeressen valakit.

A második legfontosabb, hogy az embert is szeresse valaki.

A harmadik meg, hogy ez egy időben történjen.

Kekk Ritát egyébként borítékos sorsjegyen is nyerhettem volna.

Megyek haza egy nap, Kekk Rita meg előjön a fürdőszobából. Nincs rajta semmi, az viszont remekül megy a vörös hajához.

— Megfürödtem — mondja nekem, és vizes nyomokat hagy a talpával. — Hát akkor kezdhetjük?

Felőlem kezdhetnénk, de nyámnyila fickó lévén nem vehetem biztosra, hogy ugyanarra gondolunk.

— Micsodát? — kérdezem hát.

Olyan nagyra nyitja a szemét, mintha külön arra tervezték volna.

— Hát a pingálást, na. Te Lipánkai Szilárd vagy, a neves festőművész, igaz?

— Nem egészen — mondom. — Én Hollanda Emánuel vagyok, és a festőművészetem szóra sem érdemes.

Lerogy a díványra, vonyítani kezd, mint egy kölyökfóka.

— Jesszusmária, amilyen marha vagyok, megint elszúrtam egy emelettel. Most mit csináljunk?

Megmondtam neki. Egyetértett. A nagy dolgok gyakorta éppen egyszerűségükkel vívják ki elismerésünket.

Nem untatom az olvasót azzal, hogy miféle gyermeteg csacskaságokkal mulattuk a csermelyléptű időt. Ha azt mondom, hogy a napok felvirágozott gondolák módjára suhantak ablakunk alatt, s a levegőben arany lemezkék zizegtek, voltaképpen még semmit sem mondtam.

Egy koranyári délután aztán mivel jön haza ez a tejszínhabos eperfagylalt?

— Idehallgass, uhumadár — azt mondja —, be kell iratkoznod az egyetemre és kész. Láttam, Robert Redfordot az „Ilyenek voltunk"-ban, meg kell zabálni. Különben anyukám is mindig mondta, hogy vagy egy focistát, vagy egy egyetemistát szúrjak ki magamnak. Szóval?

Érzem, hogy meg kell kapaszkodnom. Nem közölhetem vele, hogy ötödik éve vezetem a vencsellős héj-

KÜLFÖLDI NYARALÁS

– Még két napig mosogatunk, és megvehetjük az arany karórát...

MŰVÉSZKLUB

– Nem ismersz meg, cimbora? Együtt játszottunk a „Valahol Európában" című filmben!

KÉRDŐÍV

Kérdés:	*Válasz:*
Neve?	Lásd lent.
Leánykori neve?	Szinte nem is volt leánykorom.
Született?	Születtem.
Haja?	Egyre kevesebb.
Szeme színe?	Nem érek rá a tükörben nézegetni a szememet.
Nős?	Magánügy.
Felesége születési éve?	Pláne.
Gyermeke van?	Most rám kíváncsiak, vagy a gyermekemre?
Milyen párt tagja?	A sok közül az egyiknek.
Pártonkívüli?	A fenti kérdés után ez értelmetlen.
Végez-e társadalmi munkát?	Ha végzek, önzetlenül teszem, nem illik vele dicsekednem.
Van-e kitüntetése és miért kapta?	Van. Valószínűleg azért kaptam, mert egy megmaradt.
Katonai rendfokozata?	Ellentengernagy. (Ellene vagyok az összes tengernagynak.)
Külföldön élő rokonai milyen körülmények között hagyták el az országot?	Először jegyet váltottak, aztán felültek a vonatra és addig utaztak, amíg oda nem értek. Egyébként rossz körülmények között.
Volt-e büntetve, mikor és miért?	Ötéves koromban, amikor megettem a nagymama frissen készült birsalmasajtját.
Milyen tömegszervezetnek a tagja?	A szakszervezetnek. (Most persze nem kérdik, hogy „miért?"!)
Állott-e fegyelmi tárgyalás alatt?	Állottam, de aztán azt mondták: foglaljak helyet.
Milyen nyelven beszél?	Magyarul. (Állítólag a legnehezebb nyelv.)
Milyen iskolát végzett?	Kijártam én kérem az élet iskoláját.
Fizetése?	Kevés.
Mellékjövedelme?	No, ne bizalmaskodjunk!
Ingó- és ingatlan vagyona?	Egy barokk falióra. Amikor örököltem, még ingott, azóta nem ingik.
Esetleges megjegyzései?	A legfontosabbakat nem tetszettek kérdezni. Például: hiszek-e a lélekvándorlásban? Szeretem-e a gombát tojással? Külföldre távozott rokonaim szeretik-e a gombát tojással? Hányat lép egy veréb egy esztendőben és milyen körülmények között?

Novobáczky Sándor

FELVÉTELIM

szerkezetek tanszékét és jövőre alighanem dékánná is megválasztanak. Be se férne abba az édes pici agyába. A foci sem járható út. A gólképességem már nem a régi, s a mai színvonal mellett legfeljebb a válogatottba férnék be. Mit lehet itt csinálni?

— Jól van, csokinyúl — mondom. — Holnaptól ráhajtok a felvételire.

A sportszerű persze az lett volna, ha más fakultáson próbálkozom. Virágkertészet, klausztrofóbia, kleptománia, euthanázia ... — tudomány végtelen, de, ördög vigye, szerelemben sosem a fair play-díjért girbincöl az ember. Szóval a saját tanszékemre adtam be a papírokat. Az vesse rám az első követ, aki nem fél, hogy megdorgálom.

A felvételire iszonyatosan felkészültem. Az ügy szakmai részétől nem kellett tartanom. A Hollanda-koefficiens rég a héjasok evangéliumává vált, a vencsellős szerkezetekről többet tudok, mint amennyit vencsellős szerkezetekről egyáltalán tudni lehet. „A Research into the Héjconstructions of Vencsellő" című tanulmányomat a konzervatív „Bullshit's Monitor" is a tudományág száz legjobb ilyen címen megjelent munkája közé sorolta. De megtanultam az imperiálkapitalizmus elhalásának kilencvenhárom szimptómáját, Lauretánia pénzügyminisztereinek névsorát az ősközösségtől napjainkig, és ajkamon a DIVSZ-indulóval robbantam be a bizottsághoz.

Mit szaporítsam a szót, nem vettek fel.

Nem tudtam elmondani az 1945. május 1-i felvonulás négyszázezer résztvevőjét ábécésorrendben.

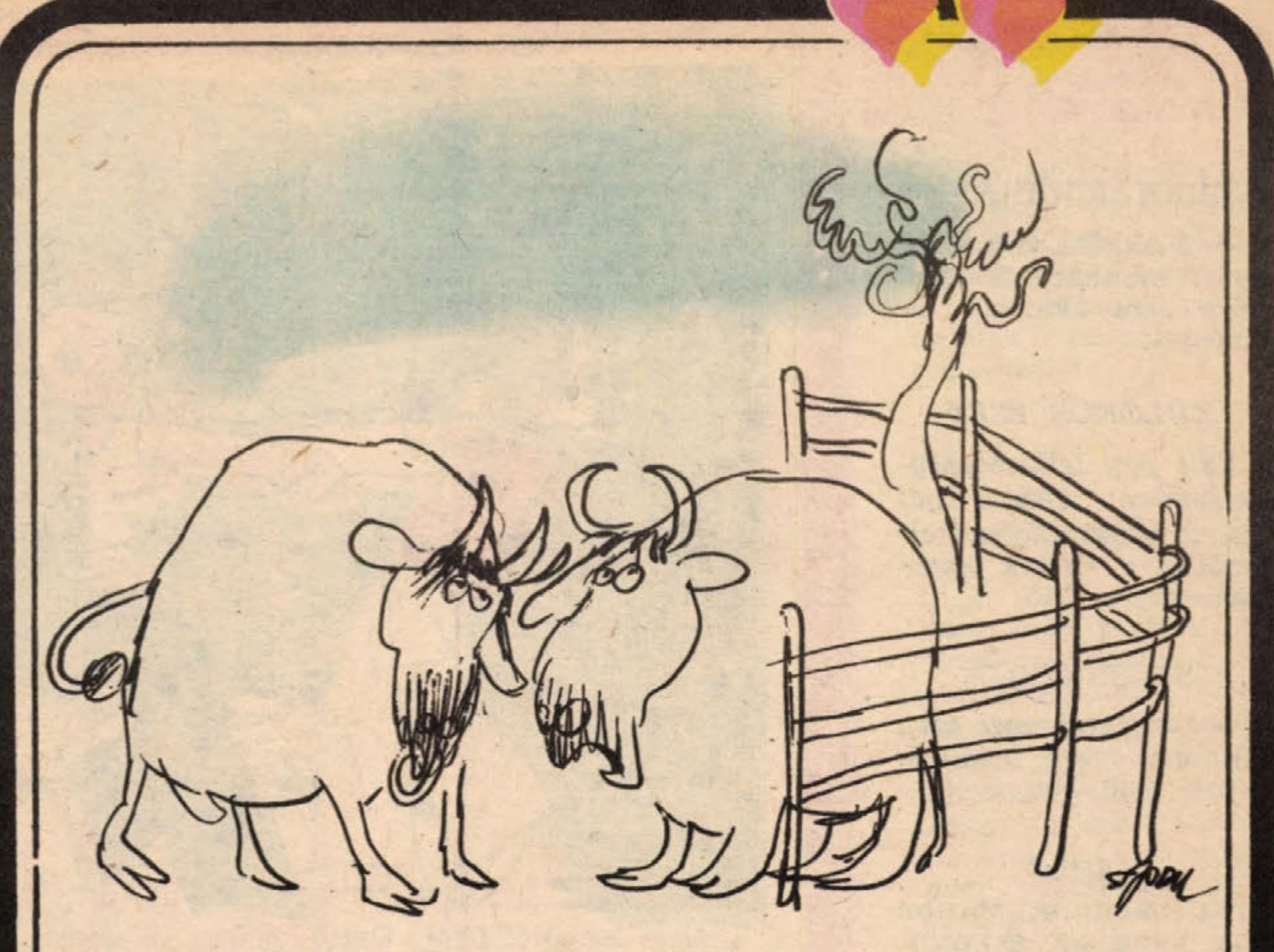
Kekk Ritát két napra rá a Stangli presszóban láttam viszont. Egy vimmerlis gólyával üldögélt a bárszéken, vihogtak, mint a sátán kutyája. De tétova arckifejezéséről ítélve az is lehet, hogy futballista volt.

A gyógyító idő azóta rászitálta finom porát bánatomra, és eves sebeim is csak időváltozáskor sajognak már.

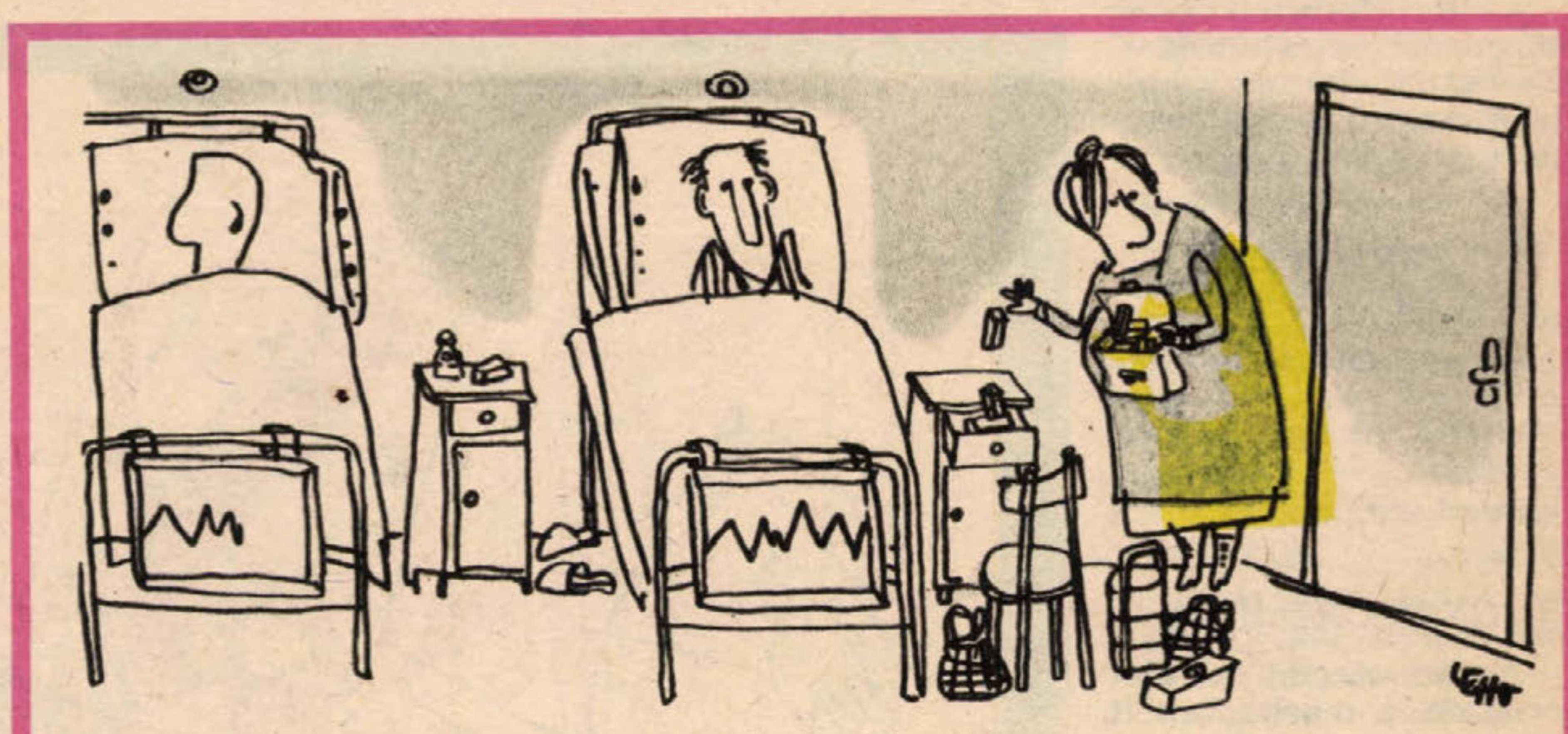
Különösen, amióta rájöttem, hogy Lipánkai Szilárd nevű festőművész sosem létezett egy emelettel feljebb.

Ugyanis földszintes házban lakom.

Peterdi Pál

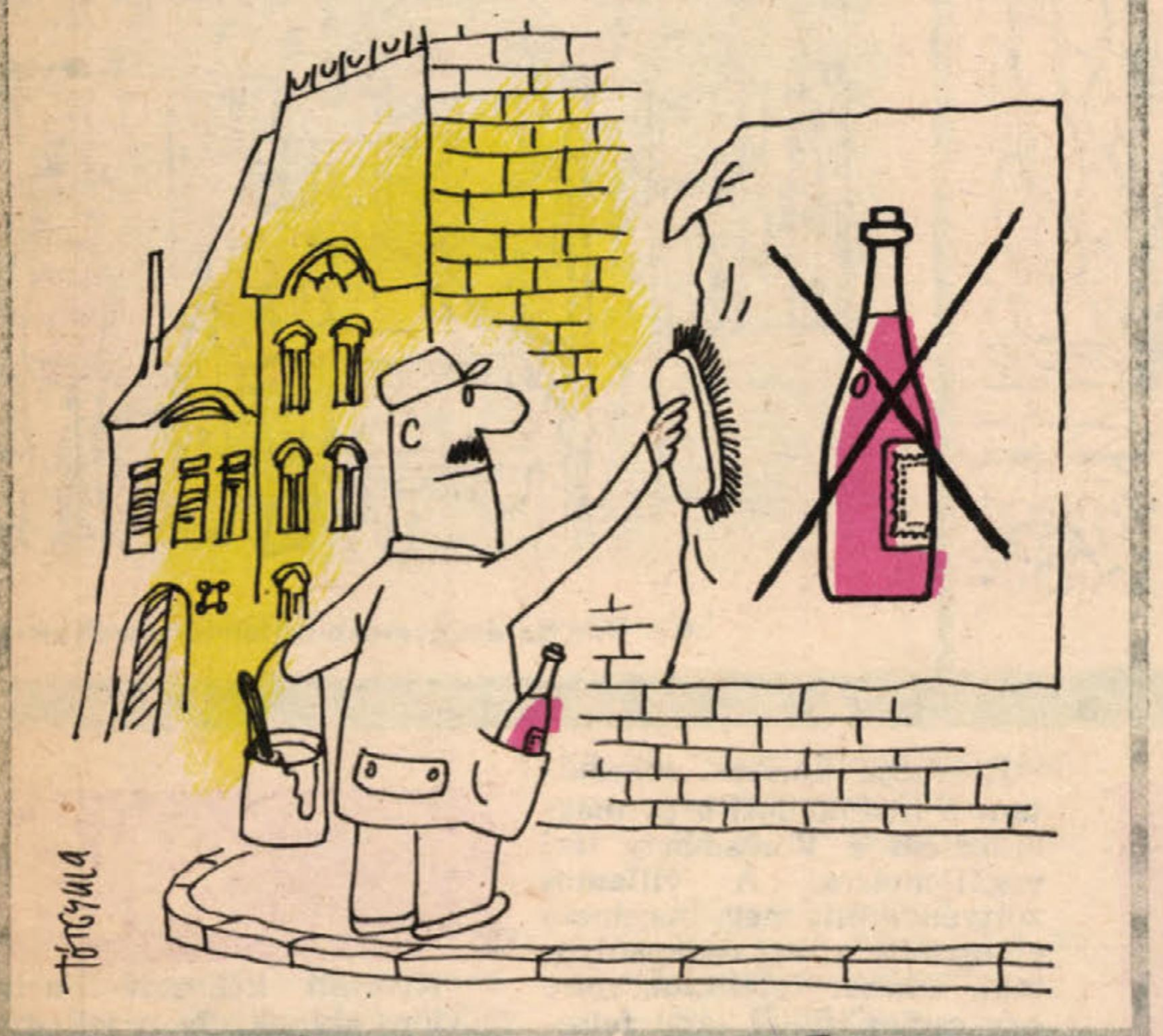

– Öregem, nézegettem én már tehén aktfotókat is, mégsem használt!

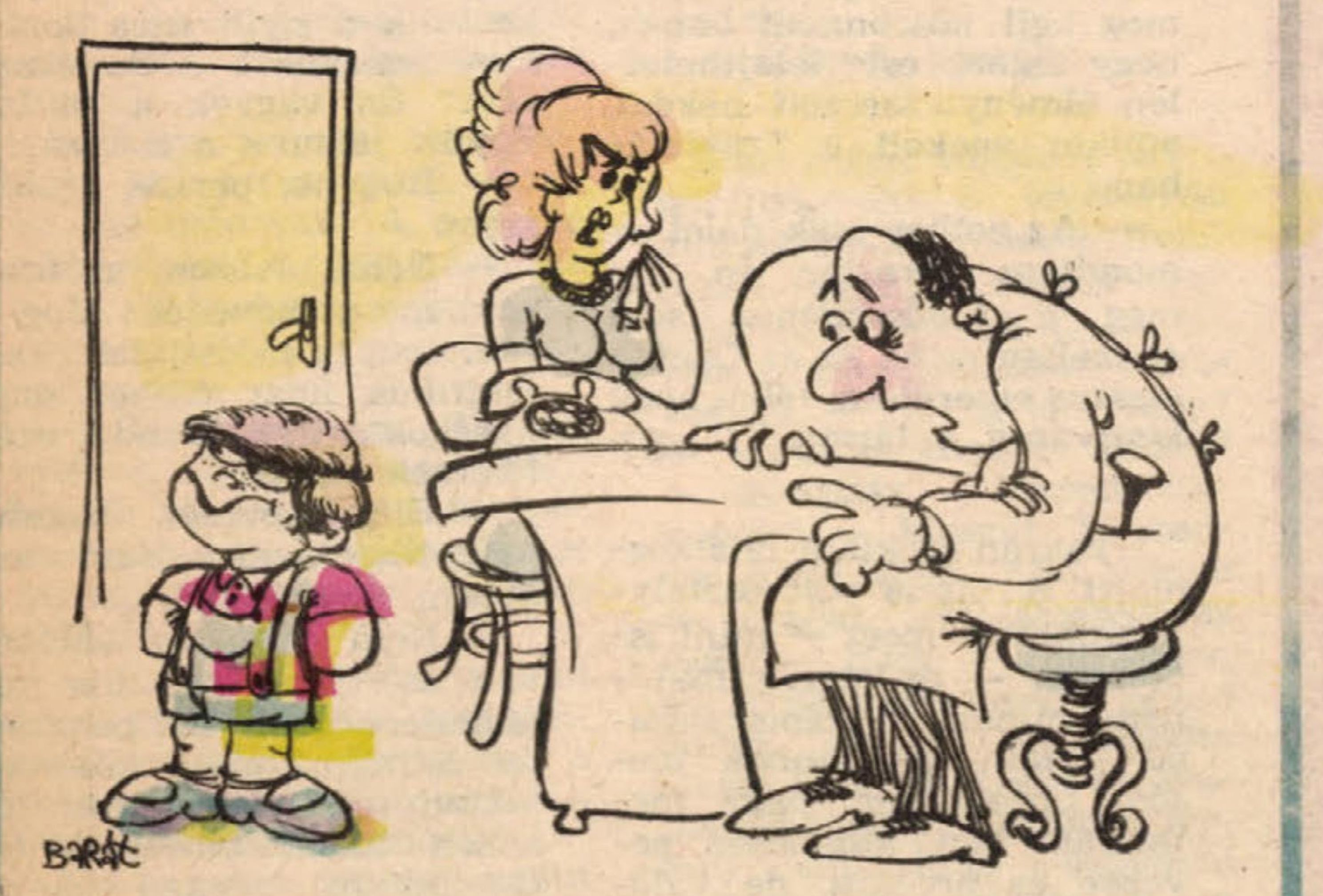

– Hátha itt nem adnak elég gyógyszert ...

KOMPROMISSZUM

PSZICHOLÓGUSNÁL

– Segítsen, doktor úr, csak leány-építőtáborba hajlandó menni.

5 PERC FÉNYES SZABOLCCSAL

„A kutya, akit Bozzi úrnak hívtak" című darab zenéjét Fényes Szabolcs komponálta, a musicalt Moszkvában és Leningrádban is bemutatják.

— És Budapesten? — kérdezzük a zeneszerzőtől.

— Ötödször újítják fel Maya című operettemet. Ezúttal a tévében. Első premierje érettségim évében volt. Akkor a próbán vakmerően figyelmeztettem Honthy Hannát, hogy az egyik dalomnál lassabban vegye a tempót. Honthy mosolyogva, de erélyesen rámszólt: „Egy gimnazista ne oktassa ki a nagyokat!" A további felújításokon Karády Katalin, Tolnay Klári és Lehoczky Zsuzsa voltak a primadonnák. Hogy a tévében ki lesz, még nem tudom.

— Meddig volt a Fővárosi Operettszínház igazgatója?

— 1942-től 1949-ig, azután 1957-től 1960-ig. A színház államosításának tizedik évfordulóján az egyik hivatalos ünnepi szónok azt mondta, hogy egy évtizeddel előbb vették ki a színházat a nyerészkedő kapitalisták kezéből. Mindenki mosolyogni kezdett, mert én, a „nyerészkedő kapitalista", a szónok mellett ültem. A színház igazgatójaként.

Beszélgetésünk során szóba került egy azóta megszűnt intézmény. Úgy nevezték: Főni (Fővárosi Népszórakoztató Intézmények). Ez az állami vállalkozás több színházi üzemet vezetett, többi között a cirkuszt is. Az igazgató hetenként értekezletet tartott, amelyen kiosztotta a munkát. Én a zenei anyagért voltam felelős és az egyik értekezleten azt a feladatot kaptam: állapitsam meg, hogy a cirkuszi dob valóban túl hangos-e? Kimentem a cirkuszba és szóltam a dobosnak: „Vedd egy kicsit halkàbbra!" A következő héten a plénum előtt megdicsért az igazgató, hogy a rám bízott feladatot példamutatóan teljesítettem.

Huszka Jenőről meséli:

— A Mária főhadnagy próbáján Honthy Hanna, Sárdy János és Latabár Kálmán valami csacsiságon összevesztek és valamennyien dühösen elhagyták a színházat. Egy jó óra múlva megjelent Huszka Jenő és kijelentette, visszaveszi a darabját, nem engedi előadni. Igyekeztem meggyőzni őt, hogy ilyen veszekedések próbákon gyakran előfordulnak és még aznap kibékítem egymással vezető színészeinket. Huszka idegesen válaszolt: „A színészek engem nem érdekelnek, én azért nem engedem meg az előadást, mert maga csak egy fagottot engedélyez!" Gyorsan megnyugtattam Huszkát, hogy tőlem akár három fagott is lehet a zenekarban. Ilyen előzmények után került színre nagy sikerrel a Mária főhadnagy.

— A legkedvesebb slágere a Mindenkinek van egy álma volt. Mi Fényes Szabolcs álma?

— A tévébeli Maya után ennek az operettemnek a hatodik felújítása.

Palásti László

SZILÁNKOK

MUNKAERŐHIÁNY

— Diákként vettek fel nyári munkára. S most télre sem akarnak elengedni . . .

KÜLÖNÖS ESET

Edit egy lelkiszépségversenyen első díjat nyert. Azóta alig tud ellenállni a férfiak ostromának.

SZERÉNYSÉG

— A gyerekemet arra tanítom, hogy legalább a más szüleit tisztelje.

TABLÓ

TALÁLKOZUNK MÁHOZ EGY ÉVRE AZ ELVONÓKÚRÁN!

NEHÉZSÉG

— Az életben vannak bizonyos nehézségek. Ezeket én okozom a kollégáimnak — dicsekedett a gonosz ember.

TERMELÉSI ÉRTEKEZLET

— Az ízléses kivitel, a tartós minőség nem mehet a mi nyereségünk rovására — mondta a szövetkezet elnöke.

GYOMOREMBER

Árpád szerint az élet értelme: a marhapörkölt petrezselymes újburgonyával.

GAVALLÉR FÉRJ

— Ma gratuláltam a feleségemnek, hogy harmincéves lett. Ezt kapta tőlem az ötvenedik születésnapjára.

TALÁLKOZÁS

— Jaj, de ismerősnek tetszik lenni! Ha nem tévedek, egy bolygón lakunk!

JÓ MÓD

— Ma már azt a luxust is megengedhetem magamnak, hogy állandó stresszhatás alatt legyek.

SZIGORÚ NEVELÉS

— Lajost, kiskorában, ha rossz volt, a szülei kukoricára térdepeltették.

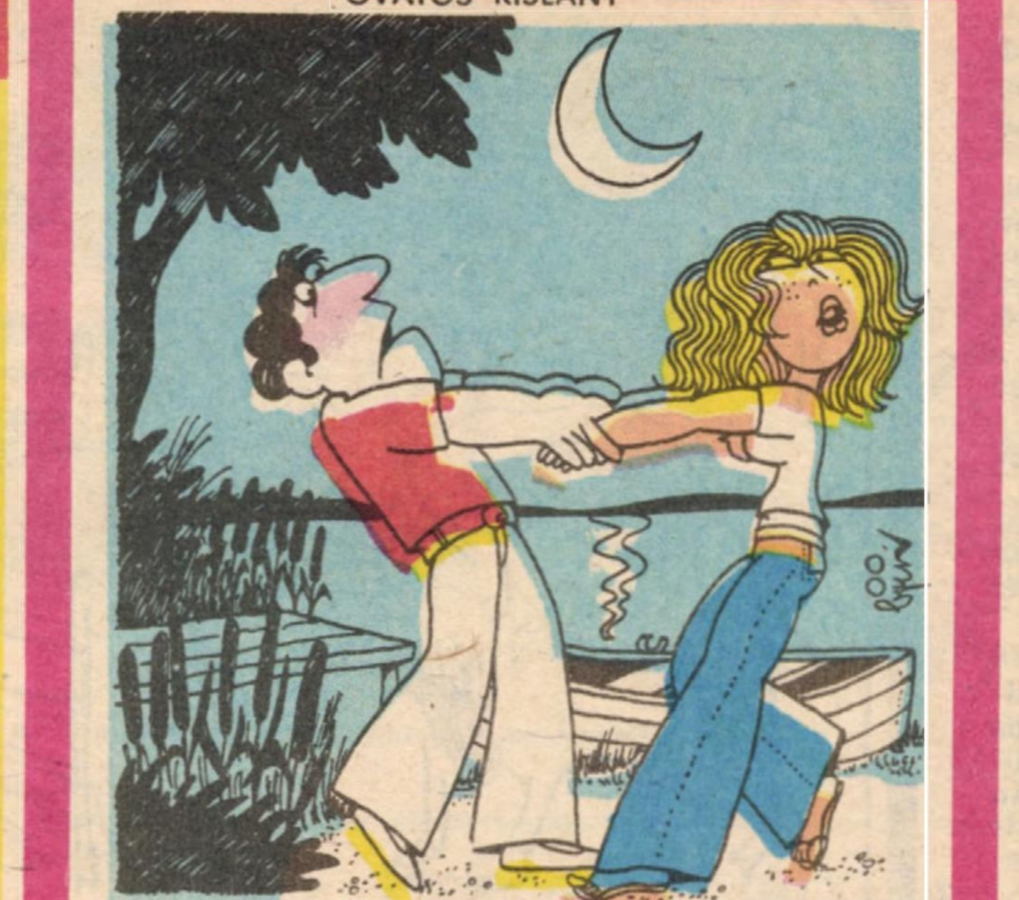
— Biztosan meglett az eredménye.

— Igen. Azóta utálja a kukoricát.

(galambos)

ÓVATOS KISLÁNY

– Nem magától félek, Dezső, hanem a szúnyogoktól . . .

A vendég idegesen megkérdi:

— Megkapom a bécsi szeletet, mielőtt bezár a vendéglő?

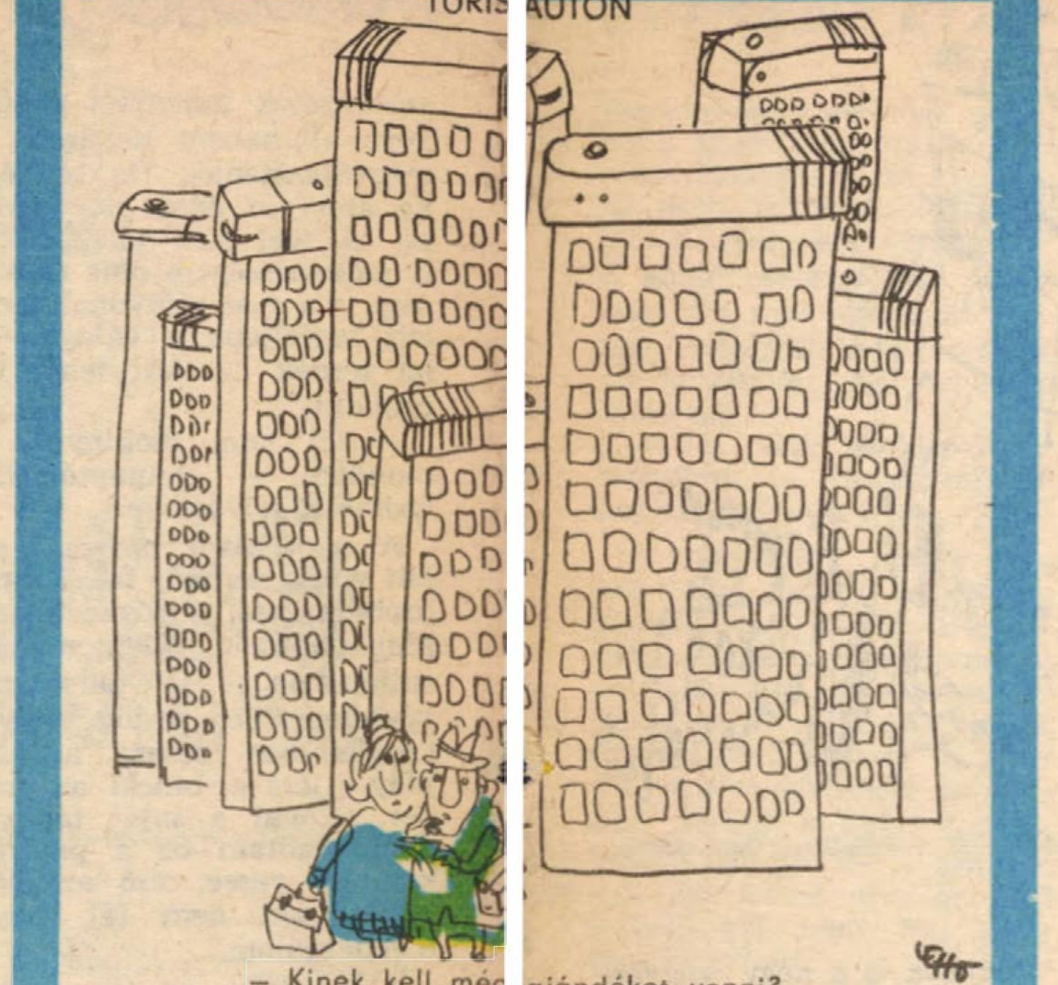
— Hogyne kérem, mi november végéig nyitva tartunk.

*

— Megmondjam a diagnózist? Maga sokat eszik, lusta és iszik mint a kefekötő. Most megmondtam magának az igazat.

— Szíveskedjék ugyanezt a diagnózist latinul is elmondani, hogy elmondhassam a feleségemnek.

TURIS AUTÓN

– Kinek kell még ajándékot venni?

— Kérek egy kétforintos bélyeget.

— Nini, megismertem, én mentettem ki önt a Balatonból!

— Na, akkor adjon egy négyforintos bélyeget.

*

Próbaéneklés. Az énekesnő megkérdezi az énektanárt:

— Lehet valamit kezdeni a hangommal?

— Hogyne, nagyon is sokat. Például, ha tűz üt ki és segítségért kell kiáltani.

GYŰRT RUHA A DIVAT

– Az első mosásban teljesen kiment belőle a gyűrődés . . .

TRIBÜN

Egy melbourne-i autó hátsó lökhárítójára a következő feliratot ragasztotta a tulaj:

„Azt hiszed, rosszul vezetek? Látnál csak teniszezni!"

Sporthír a Clitheroe Advertiser c. lapban:

„A több napos Milk Race kerékpártúra mezőnye szerdán Blackpoolba érkezett. Az ünnepélyes eredményhirdetés alatt ismeretlen tettes ellopta a győztes Alan Gornall biciklijét. Gornall bejelentette, hogy végszükség esetén kerékpár nélkül is folytatja a versenyt."

Aktuális teniszvicc az angol Punchban.

Két teniszjátékos beszélget a wimbledoni verseny szünetében.

— Rémes — panaszkodik az egyik —, az idén még csak ötvenezer fontot kerestem. Az istennek nem akar bejönni az első adogatásom!

Nadja Comanecit megkérdezték: nehéz-e csavarszaltót ugrani a gerendáról?

— Nem nehéz — mondta a román leányzó. — Vagy könnyű, vagy lehetetlen.

Osztrák futballvicc.

Az új edző mondja az első játékosértekezleten:

— És ne úgy gondoljatok rám, mint főnökötökre. Inkább úgy, mint a barátotokra, akinek mindig igaza van.

Még egy futballvicc a Midnight Globe c. lapból.

A középcsatár elmegy az orvoshoz, panaszkodik, hogy nem bírja az iramot, a második félidőre már alig áll a lábán. Az orvos megvizsgálja, majd széttárja a karját:

— Nem tudom megmondani, mi okozhatja a maga baját. Talán az ital teszi.

— Jól van — mondja a játékos —, akkor majd visszajövök, ha kijózanodik.

(p. p.)

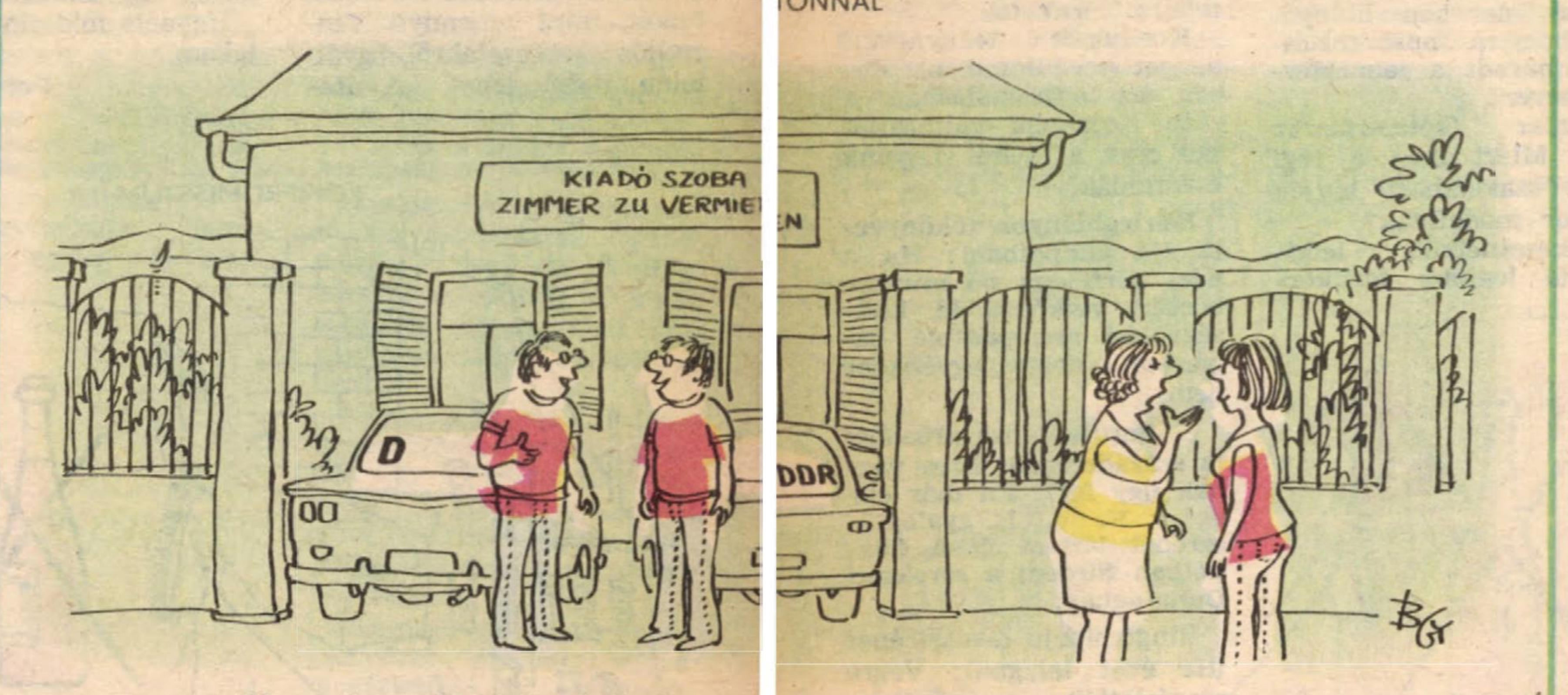

BEFŐZÉS

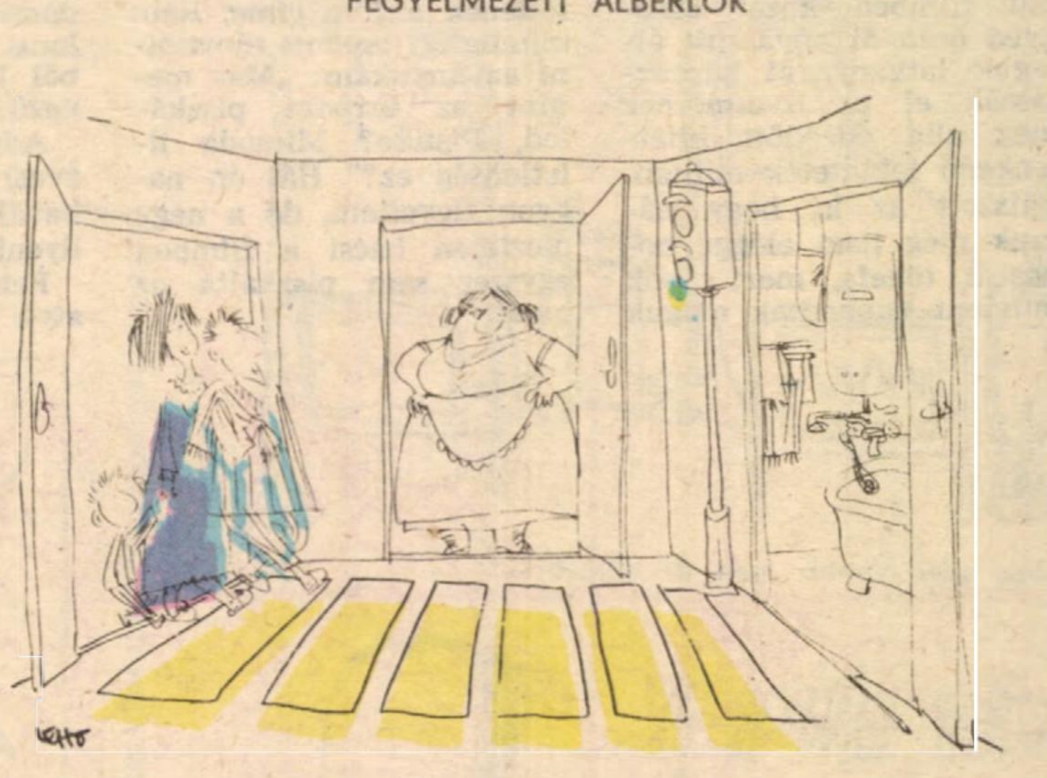
Nyári emlék

A BAL ONNÁL

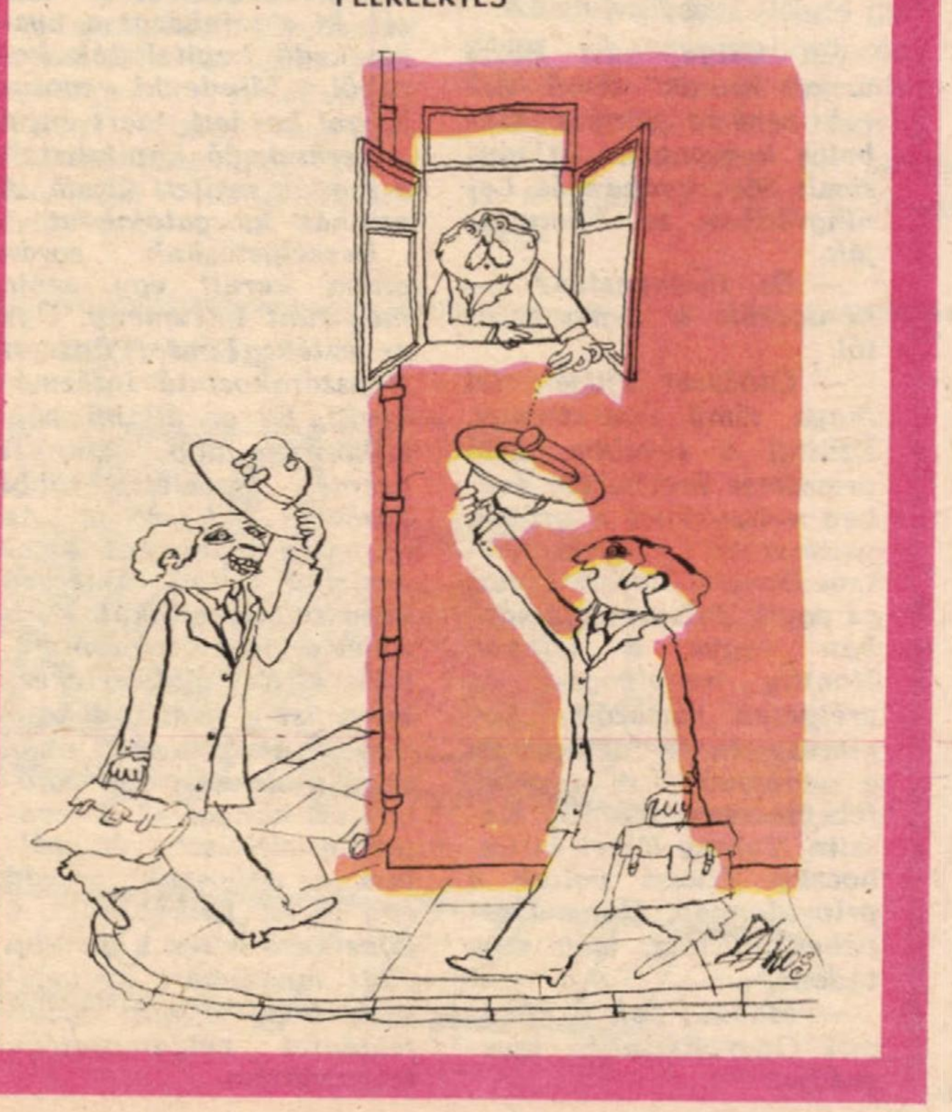
– Bár az én gyerekeim lennének ilyen rendesek, hogy minden évben együtt nyaralnak!

FEGYELMEZETT ALBÉRLŐK

– Most mehetünk a fürdőszobába, anyukám!

FÉLREÉRTÉS

SIKEREIM

Ki tudja honnan, elindultam a kisföldalattin és megérkeztem a Vörösmarty téri végállomásra. A villamos zöttyenve állt meg, majdnem elvesztettem az egyensúlyomat, amikor felálltam, mire egy csinos, fiatal lány felsegített és ezt mondta:

— Bocsásson meg, hogy ismeretlenül megszólítom, de meg kell köszönnöm önnek, hogy tegnap este felejthetetlen élményt szerzett nekem, amikor énekelt a Traviatában.

— Az ember csak dalol — mondtam zavartan én, aki még a fürdőszobában sem énekeltem soha és az Operát messze elkerülöm, félve hogy kiszivárog a lárma.

*

Gyakran szoktam találkozni itt is, ott is volt osztálytársaimmal, mert — mint ismeretes — az ország majdnem minden középiskolájába jártam már annak idején. Legendásan rossz memóriám van, különösen nevekre és arcokra, de valószínűleg meglepően alacsony termetem miatt, ők megismernek.

Kivételt képezett Barlay Ödön, akinek olyan jellegzetes nagy feje volt, hogy hiába öregedett meg, azonnal megismertem, amikor találkoztunk a nyílt utca során:

— Szervusz! Emlékszel rám? Én vagyok a Barlay. Együtt jártunk a Barcsayba.

— Hogyne, persze, emlékszem.

— Néha olvasom az újságokban a nevedet. Meg a rádióban is hallottalak. Fantasztikus, hogy milyen marhaságokat írsz. Mondd, ezért fizetnek neked?

— Elég keveset. Bocsáss meg, hogy nem tudtam megnyerni tetszésedet.

— Nem érdekes. Másról van szó. Volt egy kis kellemetlenségem, de becsülettel leültem, mert könyvelő voltam, de azóta nagyon nehezen tudok elhelyezkedni. Gondoltam, neked annyi ilyen léha ismerősöd van, talán tudnál szólni az érdekemben.

— Megpróbálom — mondtam és elhatároztam, hogy ha emberileg lehetséges, ennek a Barlaynak feltétlenül szerzek állást. Megsajnáltam, hogy ilyen furcsa hízelgés után még ő kér szívességet tőlem.

Szóltam is egy barátomnak, aki híres arról, hogy ha egy mód van rá, segít az embereken, magas pozíciója van, elmondtam neki mindent őszintén, mire megnyugtatott:

— Rendben van. El van intézve. Mondd meg neki, hívjon fel telefonon, megbeszélünk egy találkozót és biztos, hogy már másnap dolgozni fog.

A barátom egyike a föld legmegbízhatóbb embereinek, közöltem Barlayval a jó hírt és ezzel az ügyet a magam részéről lezártam.

Néhány hét múlva megint találkoztunk az utcán. Munkaidőben. Biztosan szabadnapos ma, gondoltam, és csak éppen hogy mondjak valamit, megkockáztattam:

— Na, hogy megy a munka?

— Milyen munka?

— Hát nem hívtad fel az illetőt, akit mondtam?

— De. Felhívtam.

— Na és? Nem sikerült a dolog?

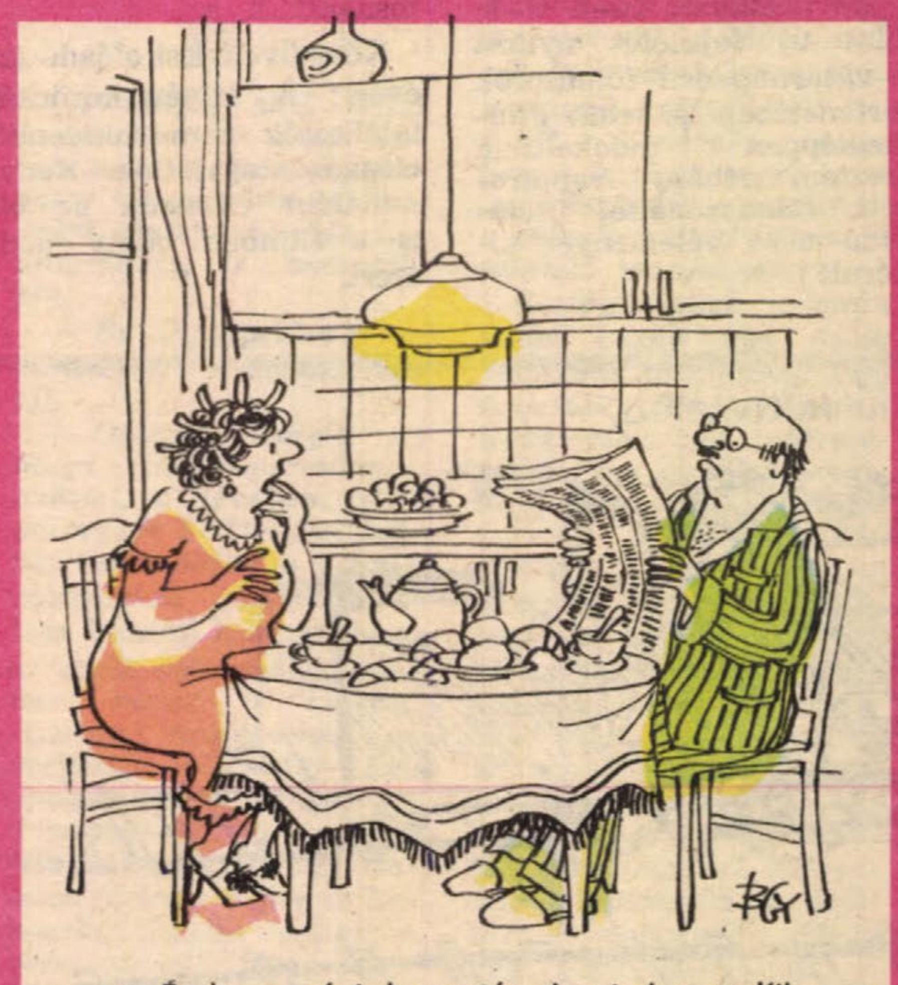
Barlay keserűen elmosolyodott:

— Mással beszélt.

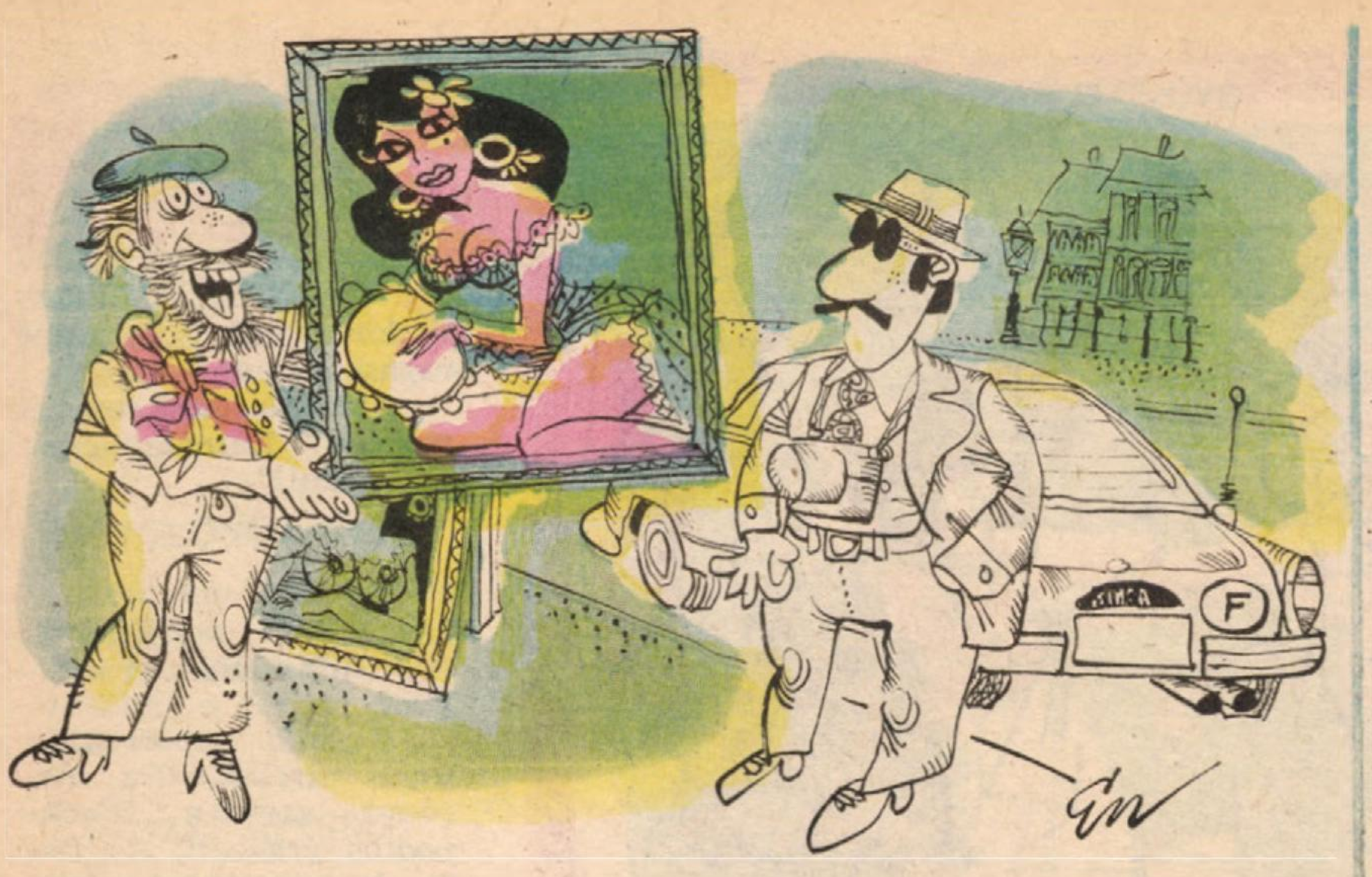
*

Már régen imádom azt a parányt, aki a tévétornán mindig mellétornászik. Nemrégen együtt, vagyis egy műsorban léptünk fel a tévében. Bemutatkozott: Gréte vagyok. — Hát te lány vagy? — Igen. — Honnan tudod? — Mondták. — Szeretsz tornászni? — Muszáj. Te kedves bácsi vagy. Add nekem az órádat. — Ismered az órát? — Nem. — Hát akkor, majd ha megismered, neked adom. — Jó — mondta Gréte és ez volt életem legnagyobb sikere. Először fordult elő, hogy logikával győztem egy vitában. És egy nővel szemben!

Királyhegyi Pál

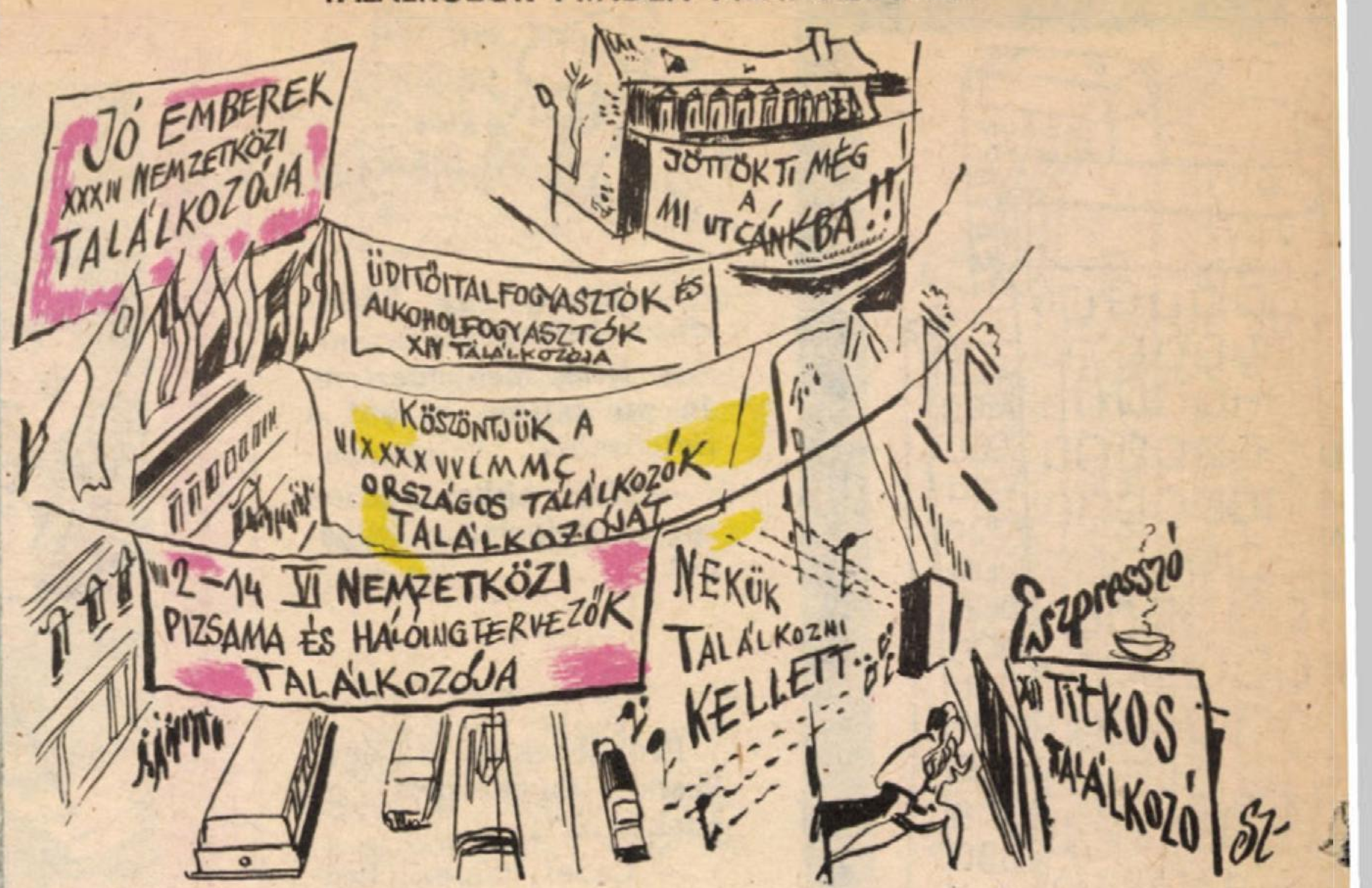

– És ha a régi harcostársak mind nyugdíjba mennek, sehová sem lesz protekciónk?!

– Uram, ez egy műremek, és nem kell hozzá a Nemzeti Bank kiviteli engedélye.

TALÁLKOZÓK MINDEN MENNYISÉGBEN

AZ ILLETLENEK MEG A KÖZVÉLEMÉNY

Ádám — foglalkozására nézve ősapánk és ószövetségi kapitány — a korabeli hiteles hírforrások szerint ízléses, jólsvájfolt fügefalevelet viselt a paradicsomban. Ez volt a szabadidő-ruhája.

Kétségbevonhatatlan jeléül annak, hogy a divathóbort már a bibliai időkben is villámgyorsasággal terjedt, Ádám ősapánknak egy azóta is sok súlyos szövődménnyel járó oldalborda-operációja után, Éva ősanyánk is magára öltötte a sikkes kis fügefalevelet.

Azt hiszem, már a reneszánsz idejében, néhányan, a kíváncsibb természetűek, „minek az a nagy flanc?!" felkiáltással fügét mutattak ennek a kis apart levélkének is, mire az szégyenletében lehullt. Ebből az új művészeti irányzatból hajtott ki aztán az akt-szobrászat, az akt-festészet, a sztriptíz, a nudista strand, a pornófilm, a kommerszfilm, a művészfilm, s lépett ki az intimitás gyengéd homályából a nyilvánosságra az ember szerelmi életének egyné-mely kedves mozzanata.

Félúton azonban itt sem lehetett megállni. Kellett már valami újdonságélmény ezen a téren is. A televízió alkotóműhelyében példamutató kezek egyszerre négy dali magyar színészt fosztottak meg hívságos köznapi göngyölegüktől, hogy az Illetlenek című filmben közel ötnegyed órán át anyaszült állaguk látványával kápráztassák el az ilyesmikhez még alig edződött hitetlenkedő tekintetek millióit. Látszott az is, hogy nálunk még nem eléggé honos a fügefa, mert sok mindent kapkodtak maguk elé a pucér színművészek, de leginkább a puszta két kezüket.

Az Illetlenek című tévéfilm új fejezetet nyitott a vasárnap esti főműsorok történetében is, tehát mindenképpen indokoltnak éreztem néhány frappírozott, mindazonáltal illemtudó néző véleményét kikérni:

Pistike (7 éves): Csak azt nem értem, miért Illetlenek a film címe. Rám mindig így szokott rámszólni az anyukám: „Már megint az orrodat piszkálod, Pistike? Micsoda illetlenség ez?" Hát én nagyon figyeltem, de a négy meztelen bácsi a filmben egyszer sem piszkálta az orrát.

Egészségügyi dolgozó (32 éves): Már nem a réteges öltözködést tartjuk ajánlatosnak?

Közművelődési előadó (23 éves): A színész-közönség találkozók nem mindenütt eléggé látogatottak. Kedvcsinálóul vezessük be ott is a filmben látott módszert.

Akadémiai levelező tag (99 éves): A természettudomány nevében hiányolom, hogy a műsorközlésből kimaradt a jelmeztervező neve.

Adonisz (kétezerötszáz éves): Miért nem a régi bevált szakembert hívják ilyenkor modellnak?

Felekezetnélküli lelkiatya (a legjobb férfikorban): Lássátok, feleim, miképpen keresi testének verítékével a gázsit a színész?

Felvilágosult jogtanácsosnő (eladósorban): Alig mertem odanézni az egész vetítés alatt. Tessék mondani, ugye ebből tizenhárom részes sorozat lesz? És feltétlenül szerepeljen közbotránkoztatás címén a Kék fényben is a négy szégyentelen pernahajder.

Lakóbizottsági tag (nyugdíjjogosult): Ahogy én a hazai konfekcióipart ismerem, csupa ilyen ádámkosztüm-kreációkkal lesznek tele a kirakatok.

Koedukált leánynevelő intézet (serdülőfélben): Ebben az adjusztálásban a szép Kojaknek változatlanul csak a fejére vagyunk kíváncsiak.

Mérleghiányos főkönyvelő (jó állapotban): Ha a négy férfi egy nő munkabéréért vetkőzött le, költségvetési szempontból helyeslem a dolgot, egyébként nem.

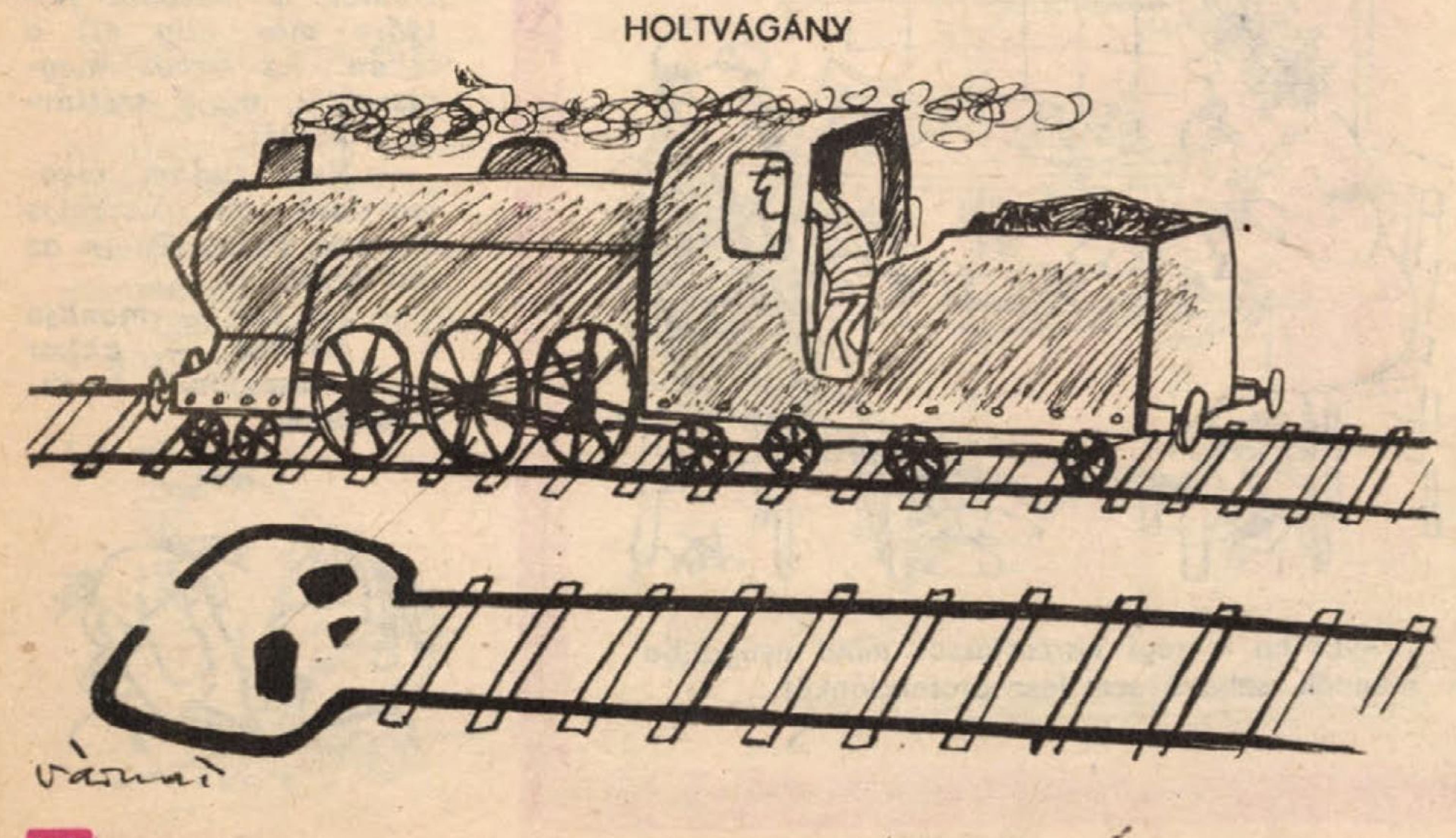
Külterületi virágáruslány (a századelőről): Erre vágnak úgy fel?! Én már egy egész K. u. K.-gyalogosezredet láttam ilyen állapotban fürdeni a soroksári Duna-ágban.

Ringócsípejű lovásztréner (tíz évet letagad): Végre megértették a tévében, hogy a férfilakosság bizonyos körében igenis mutatkozik érdeklődés az ilyesmire.

Ágika (5 éves): Nekem mesélhetnek az oviban, hogy nem a gólya hozza a gyereket. Habár a barátnőm szerint csak a filmrendező felejtett le valamit a négy bácsiról a képeken. Hiszem, ha látom.

Sas György

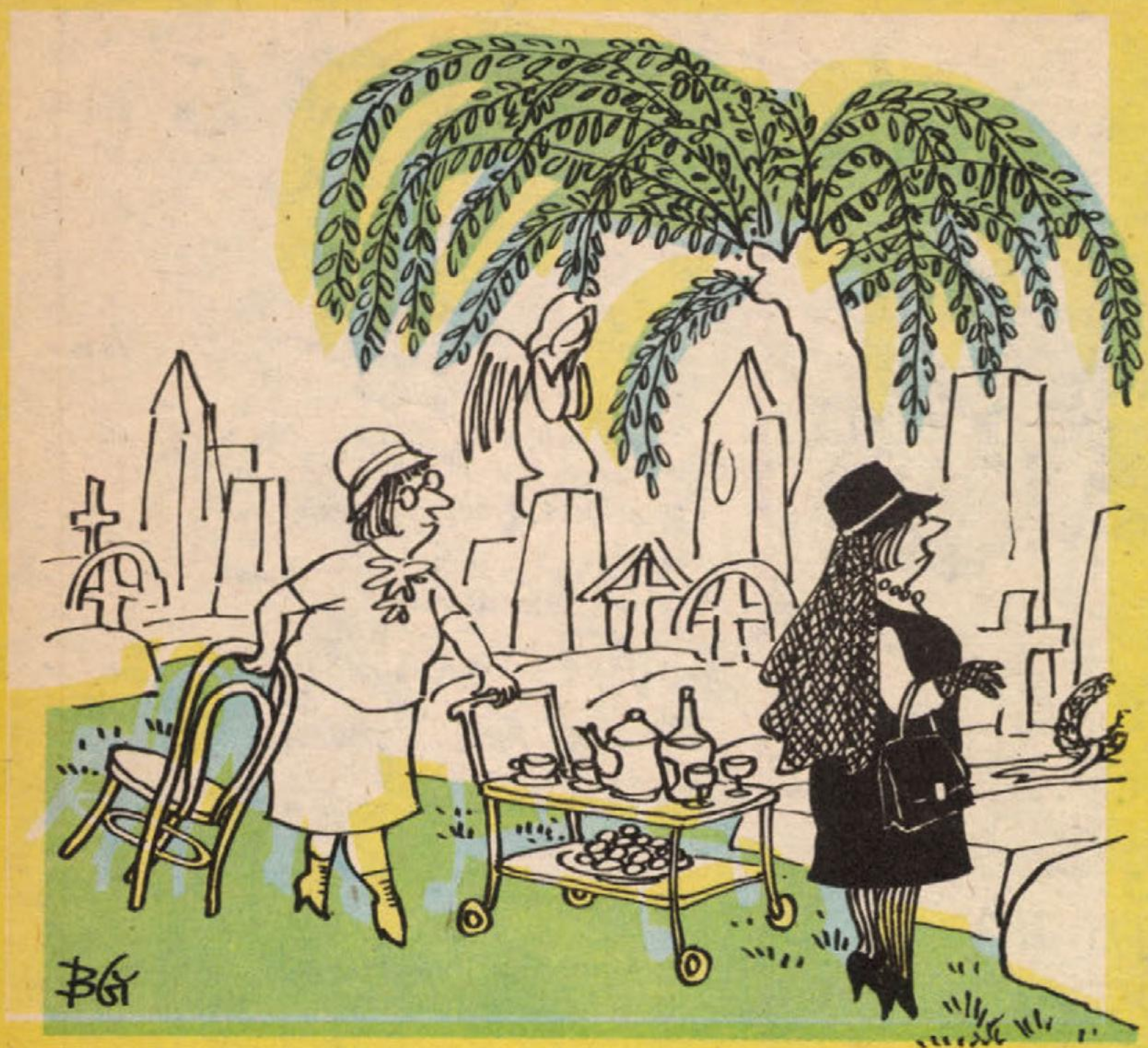
HOLTVÁGÁNY

BALATONI KULTÚRIGÉNY

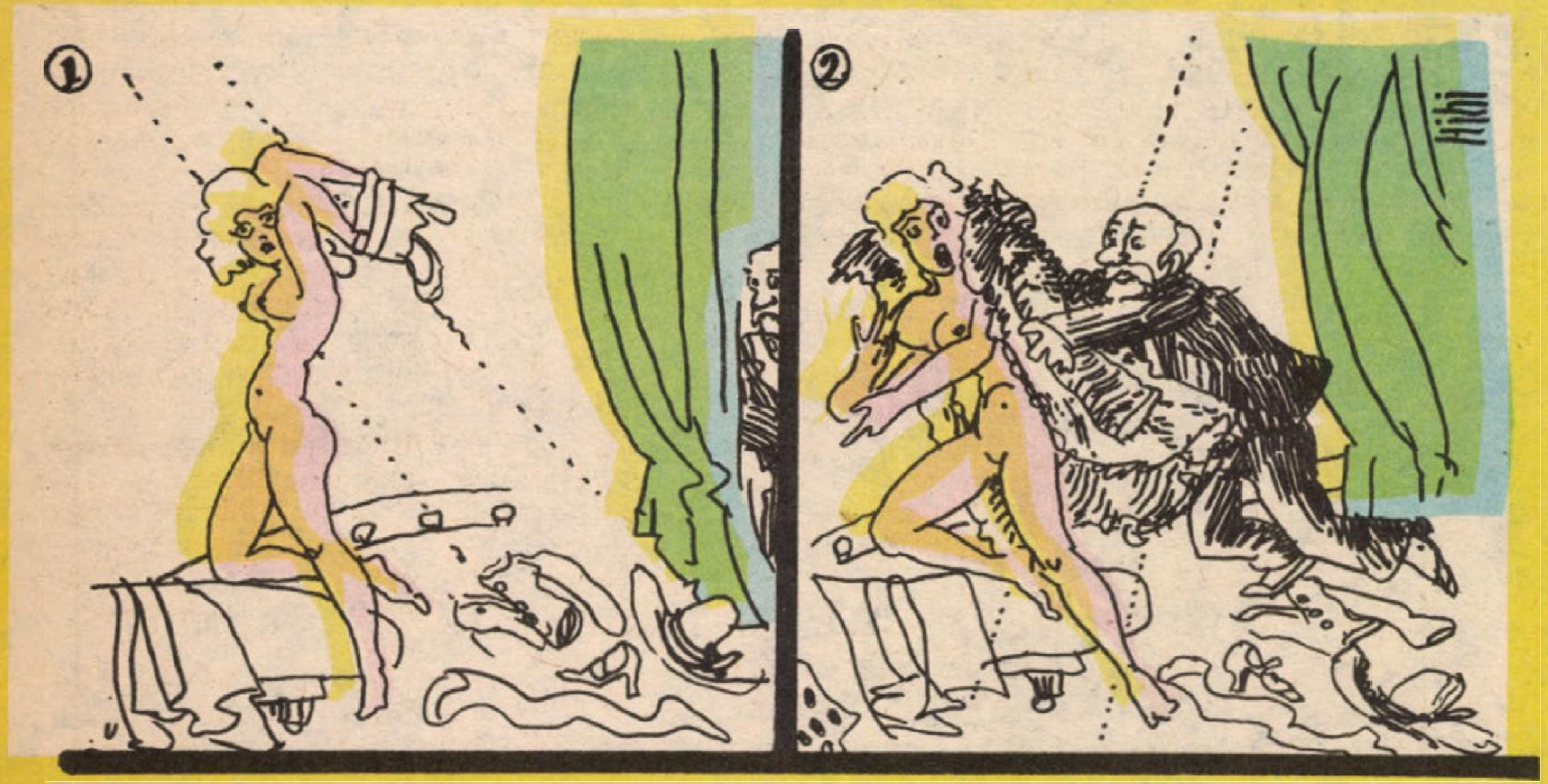

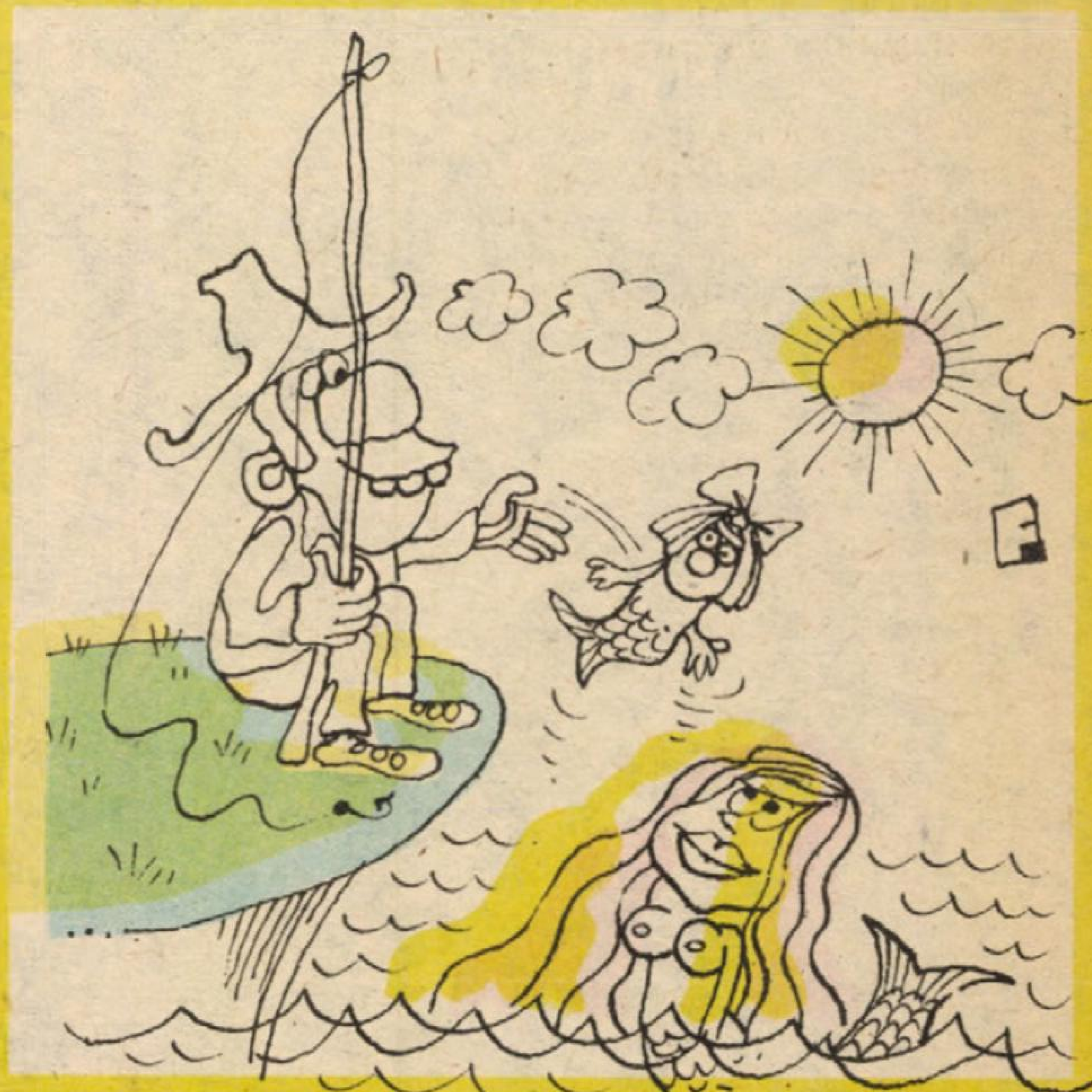
– Ne makacskodjon, Kovács néni, ez a borospince a legmegfelelőbb egy pinceszínháznak!

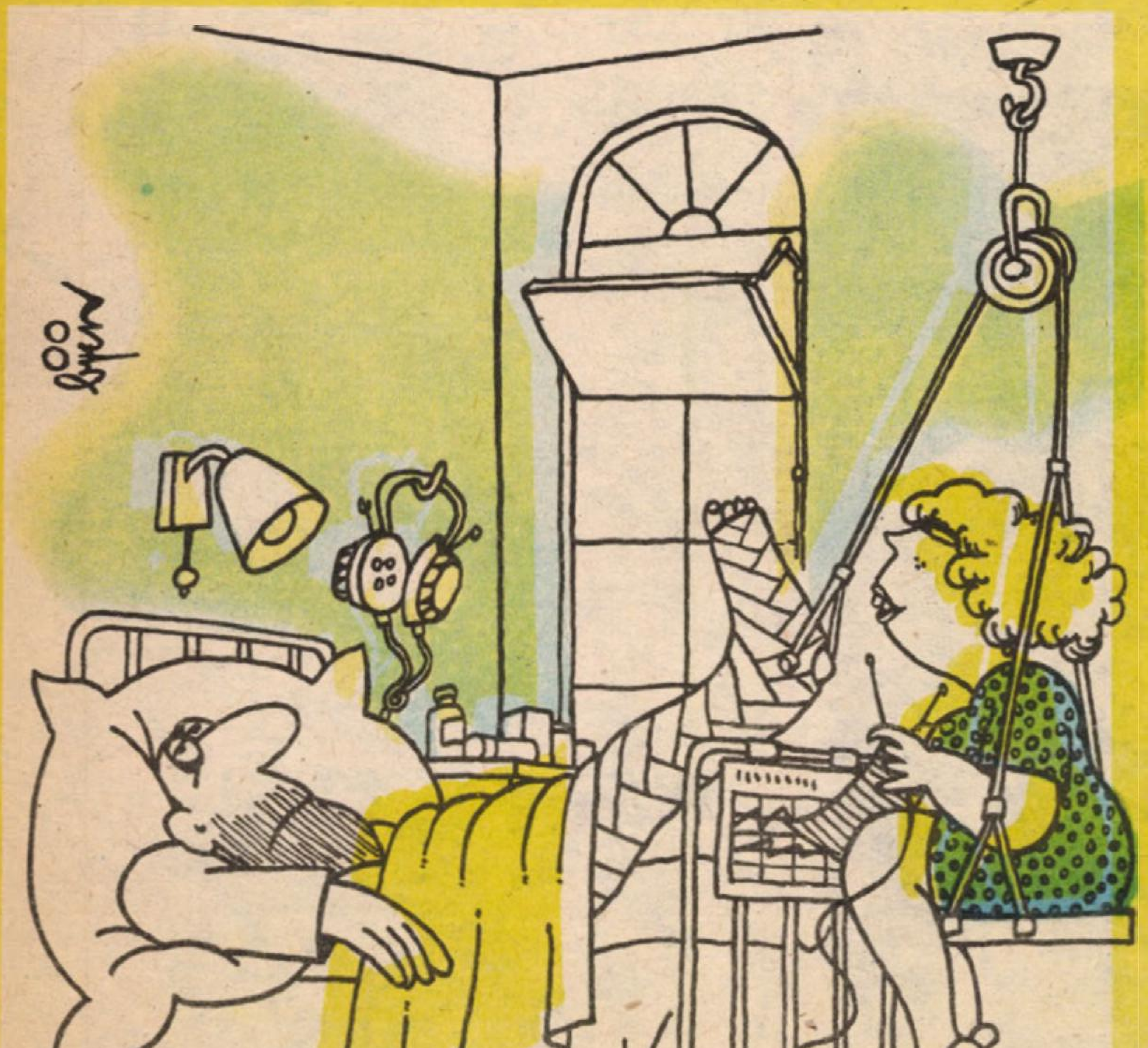

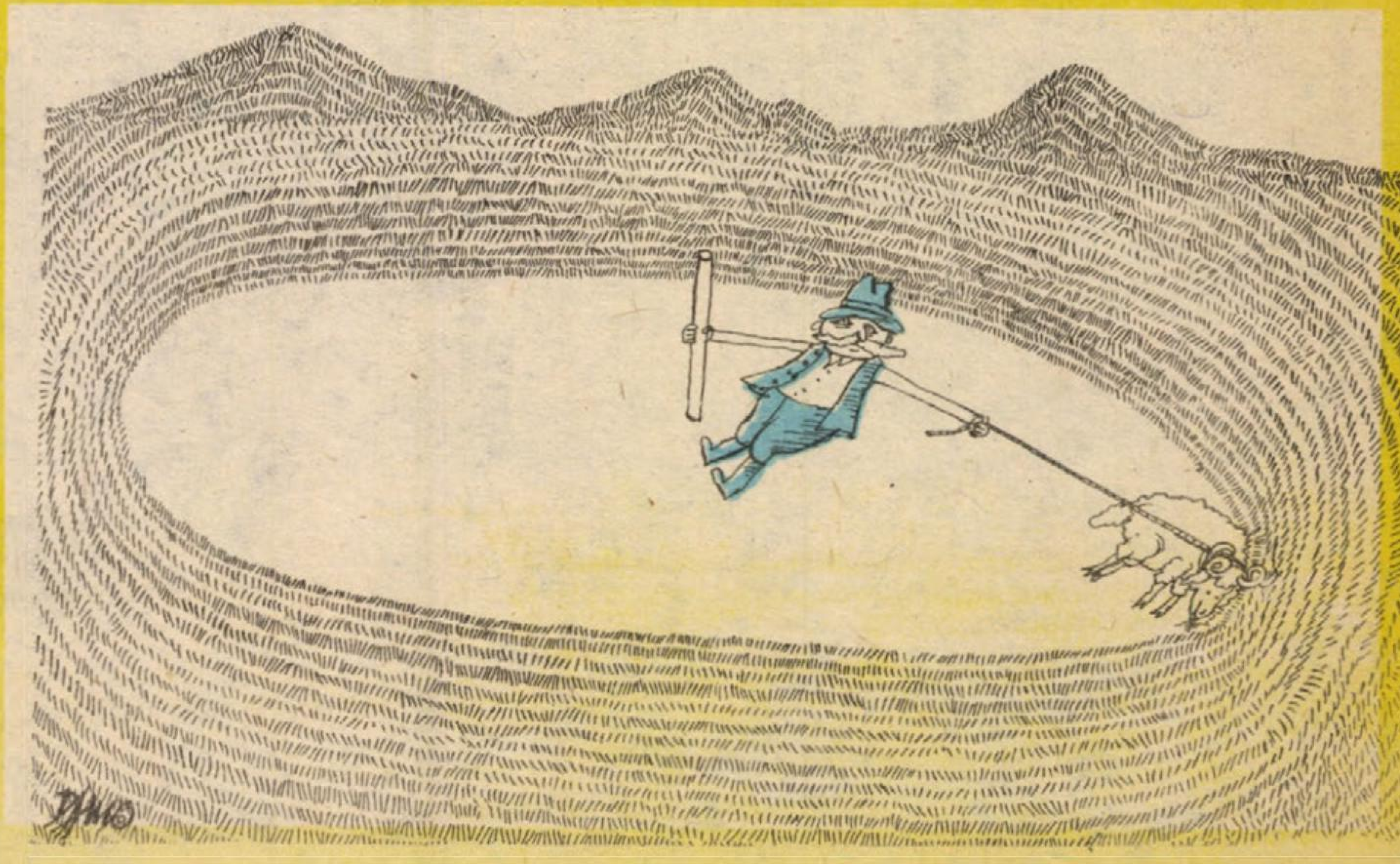
SZAMARITÁNUS

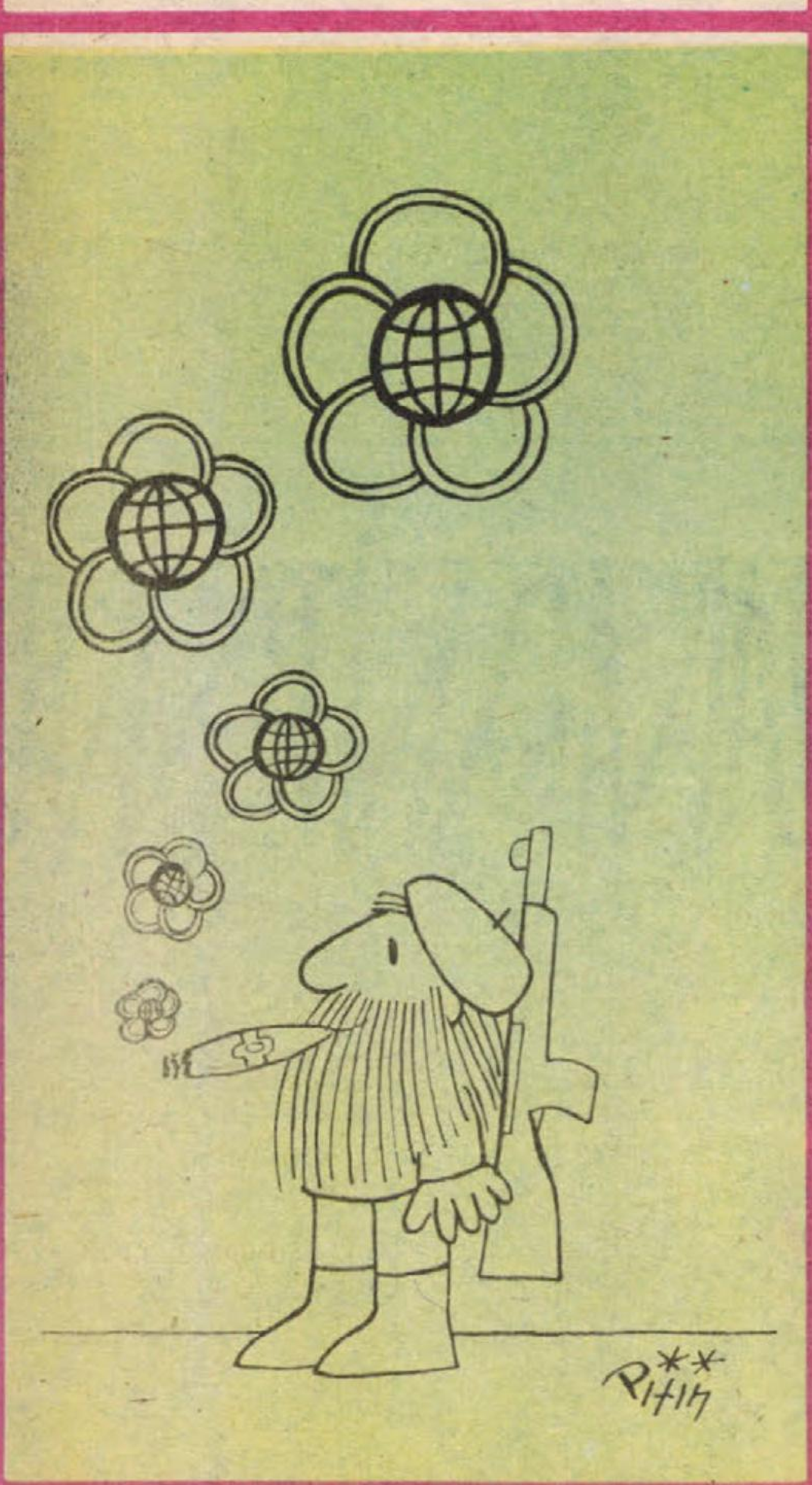

BRENNER, LEHOCZKI, HEGEDÜS, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, DALLOS

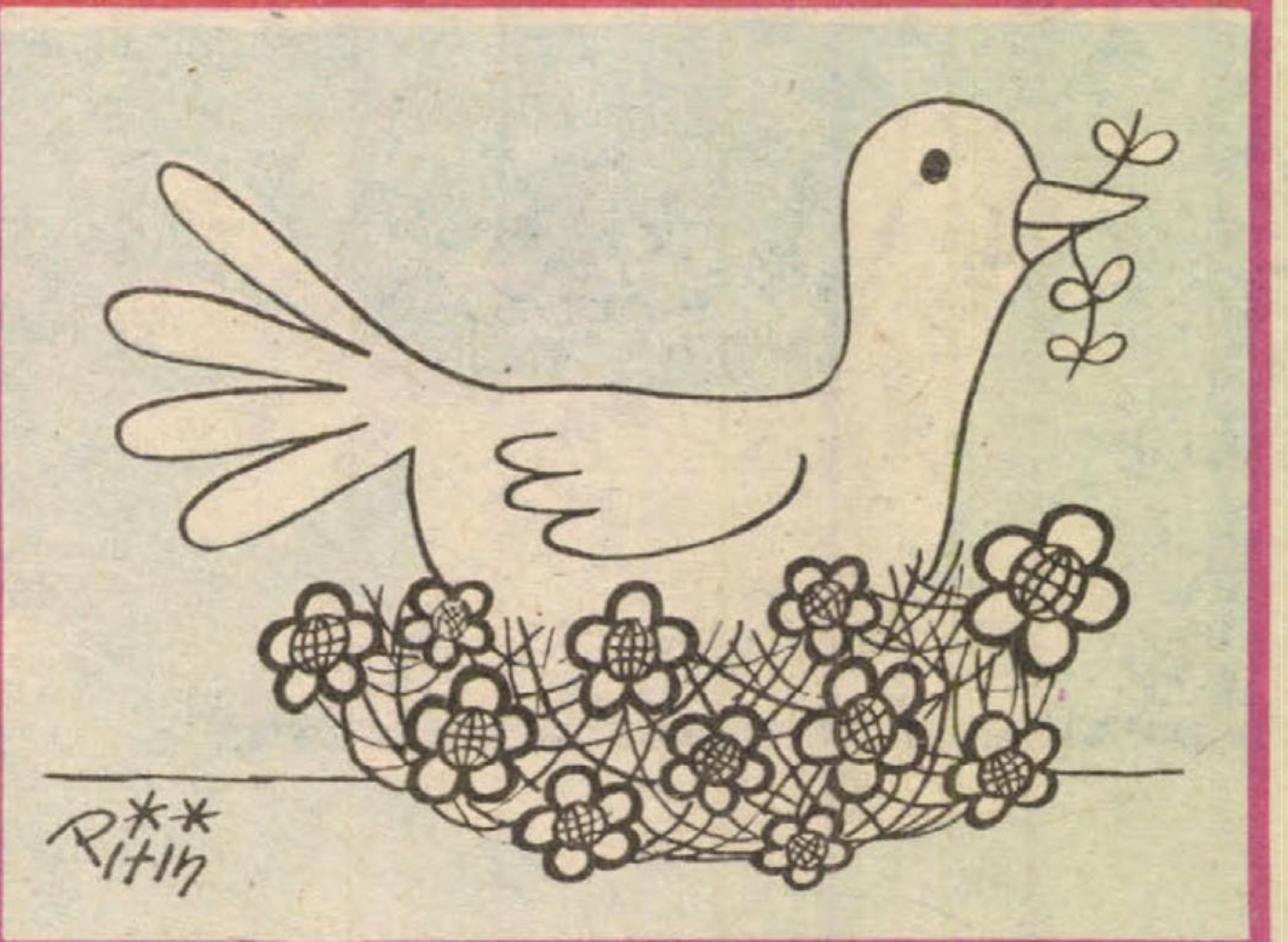

IMPORT HUMOR

KUBAI RAJZOK A VIT-RŐL

INDIÁN NYÁR

Úgy futott szét a hír Pesten,
mint a tájfun Indián:
új darab megy (hű, de megy!) a
Körszínházban – indián!

A jó hírtől (emiatt most
ne tartsanak hiúnak)
szemléletem indián lett,
akárcsak egy sziúnak!

Sasszememmel tisztán látom,
mi füstöl a távolban:
ősz indián prérityúkot
főz a kempingtáborban...

A Kék Fényben pléhpofával
igen dörzsölt apacheok
az ártatlant játsszák, ámde
megbuknak, mert ripacheok...

Bőrharisnya-(kisiparos)
utazik a vonaton,
közben tüzes vizet vedel,
mivel a táj monoton...

Vadászmezőn véget ér egy
intim réti paláver,
mert a zápor pajzán módon
a résztvevők alá ver...

Az új Hotel Wigwam körül
több nő tipeg, totemes,
érinteni őket: tabu!,
mert az áruk tetemes...

Sápadt arcú nyomozó, míg
a körúton fagyizik,
nyakoncsíp egy rézbőrűt, ki
elmélyülten gagyizik...

Skalponálló: (italmérés)
– közel kies Tökölhöz –
Pipás Sas épp békepipát
hajít Szelíd Ökörhöz...

Mint indián ószeres, ki
ódivatú muffokkal
házal, ezzel búcsút veszek
önöktől uff-uff-okkal...

Szilágyi György

SZESZÉLYES IDŐJÁRÁS

Aszongyák

hogy beleharapott tanárnője fülébe egy tizenöt éves virginiai diák.

Virginiát az USA-ban nem kis respektussal az elnökök szülőanyjának nevezik, nyilván azért, mert az USA sok elnöke származott onnan, ennek ellenére valószínűnek tartom, hogy ebből a fülbe harapó (nem fűbe harapó) ifjúból nem lesz elnök (ámbár, ki tudja), az ember naiv európai fejével azt képzelné, hogy ha egy diák dühös (az alliteráció véletlen, az ilyen virginiai vadállatok — az alliteráció megintcsak véletlen — igazán nem érdemlik meg, hogy alliterálva írjanak róluk), akkor harapjon a saját ajkába, és ne a tanárnője fülébe, el tudom képzelni, ha ebben az iskolában van felvételi vizsga, a fogak számát is felveszik ezentúl a pontszerző tényezők sorába, minél több foga hiányzik a vizsgázónak, annál több esélye lesz rá, hogy felveszik, aki meg teljesen fogatlan, azt minden további kérdezősködés nélkül felveszik, hiszen az biztosan könnyen és minden kockázat nélkül nevelhető, szóval Virginiában a diákokkal foglalkozni fogas kérdés, nincs kizárva, hogy némelyik tanterem ajtajára kiteszik majd a figyelmeztető táblát, azzal a szöveggel, hogy vigyázat a diák harap, vagy tessék kopogtatni belépés előtt, a teremben harapós diákok vannak, de ez még mindig nem a legrosszabb, ez a diákharapás, mert vannak iskolák, például Texasban, ahol a rossz diák nem a tanár tanítási módszerére célozgat, hanem a kalapjára, mégpedig revolverrel és olyankor, amikor a tanár feje is benne van.

Bár az is lehet, hogy ez a harapós virginiai diák csak azt akarta bebizonyítani a tanárnőjének, hogy már kinőttek a bölcsességfogai.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

UTAZZON KÉNYELMESEN:

Odol 3

FOGKRÉMMEL

Csak leülni kényelmetlen vele, mert akkor csupa fogpaszta lesz a bugyogó!

(Beküldte dr. Komáromi János)

A Baranyában élő — két és fél ezer ajkú óvodás korú német, illetve délszláv gyermek 40—50 százaléka nevelkedik ma már nemzetiségi óvodában. Az igényeknek megfele-

Mindegyiknek van egy alsóajka, egy felsőajka, itt tehát egy és negyedezer óvodásról van szó.

(A Dolgozók Lapjában lelte Majercsik Annamária, esztergomi olvasónk)

Négyezer dalos

15 ezer országból

Debrecenben

Szóval a legtöbbjük három-négy országból is érkezett egyszerre!

(A Heves megyei Népújságban fedezte fel Bodor Gábor, hatvani olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Szent Ferenc a galambokkal (fametszet)

A többi elszállt, még mielőtt fába metszették volna.

(A Hajdú-bihari Naplóban fedezte fel Kiss Gábor, debreceni olvasónk)

szerződés ügyében.

A nyilatkozat megállapítja: a japán kormány elhatározta, hogy újra tárgyal a japán kormánnyal egy béke- és baráti szerződés aláírásáról. Természetesen a japán kormányra

Nem válogatja meg, hogy kivel áll szóba?

(A Pest megyei Hírlapból ollózta Gál István, tököli olvasónk)

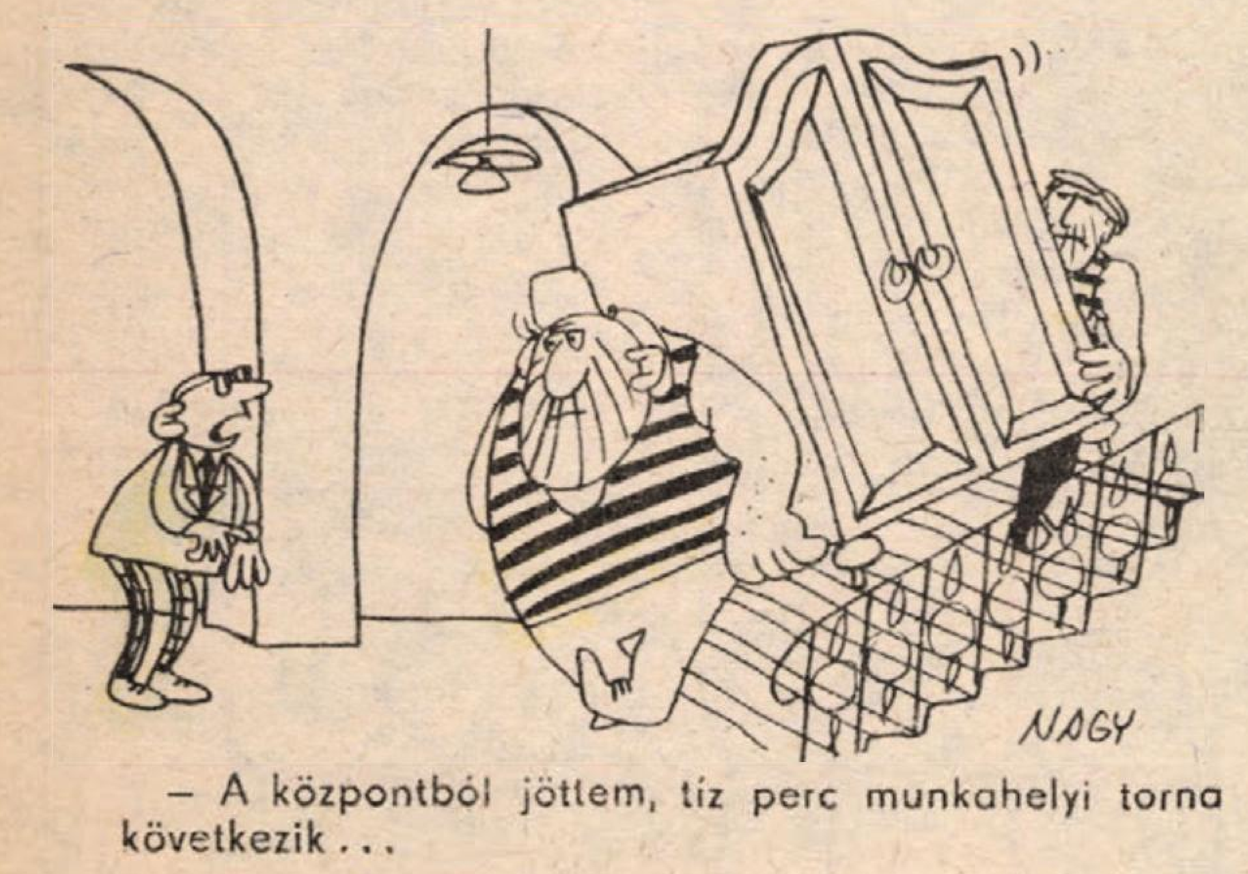
Ez világos. Azért jelölik ki, hogy mindenki tudhassa: itt is tilos!

(Miskolctapolcán fotózta Gálffy Pálné)

AZ ÚJSÁGOLVASÓ

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

– A központból jöttem, tíz perc munkahelyi torna következik...

SZÓSZÖCSKÉK

— Mi a kedvenc színed, Pityuka?

A gyerek szeme fölcsillan:

— A bélszín.

*

Tetszenek tudni tévéül? Nem? Akkor tessék szépen öccör-haccor utánam mondani: „bizoccság", „eccségpárt", „haccsereg", „a nemzet naccsága", „kéccárnyú", „Víxinház", „léxomj", „húscsütünk", „moscsugározzuk". Ugye, eccerű?

*

Feleségem kedvenc és mondhatni egyetlen varrótűje gyakran elkallódik. Életem párja ilyenkor föltúr minden polcot és fiókot, nekem viszont az az érzésem támad: azért teszi tűvé a lakást, hogy aztán vele varrhasson.

*

Tébolyult álmom volt. Egy néger panaszkodott nekem:

— Képzelje, már szép fehérre sültem, aztán jött ez a kéthetes rossz idő, s teljesen feketére koptam...

*

Van egy jópofa beugratós játék, a gilvik, Guillevic francia költő nevéről, aki e mókát átplántálta hazánkba. A társaság kiküldi egyik mit sem sejtő tagját azzal, hogy most rendhagyó kicsoda-micsoda következik: egy általuk sebtében összetákolt regénytémát kell majd a szobába visszatérve kibarkochbáznia. Ám a dologban galád fondorlat van, mégpedig az, hogy a jelenlevők — semmiféle témát nem eszelnek ki, a kérdésekre viszont komolyan válaszolnak. Ha a kérdés utolsó betűje „a" és „k" közt helyezkedik el az ábécében, úgy „igen" lesz a válaszuk; egyébként „nem". A többi lutri. Valamiféle agyrém-cselekmény persze mindig összeáll, a kaján társaság pedig befelé röhögéstől pukkadozva dicsérgeti a kérdezőt, milyen jól csinálja, mennyire sebesen halad előre a cselekmény földerítésében, és így tovább.

Az egész roppant mulatságos, s valahogy mégsem ez benne az érdekes. Hanem az, hogy véletlen ide, lutri oda, minden beugratottra mélységesen jellemző lesz az általa így összebarkochbázott sztori. Íróink közül Örkény István például azt találta kitalálni, hogy a hősnő egy törpe apáca, aki Sziget felől gyalogol a regény folyamán szünet nélkül Edericsnek; Tatay Sándor pedig, hogy ő maga a mű hőse, és az Írók Alkotóházában éjszakánkint az ablakon keresztül mászik be a csinosabb tolltársnőkhöz.

Sótlanabb hazai filozófiaórákon (van ilyen?!), ahol véletlen és szükségszerűség viszonyát tárgyalják, istenuccse gilviket játszatnék.

*

Meghökkentő teniszhír: „Nagy-Britannia Bristolban 5:0-ra nyert Anglia ellen."

Gondolom, ugyanennyire ki is kapott önmagától.

*

Ötéves leányomnak nagy problémát jelent, hogy a tévében ki magyar, ki nem, s hogyan lehetséges, hogy idegen emberek beszédét magyarul hallhatjuk. A minap egy Wilde-darab ment német földolgozásban, magyar szinkronhangokkal. Eszterkém egy darabig nézte, aztán így fordult hozzám:

— Ezek magyarok?

— Nem, angolok.

— És angolul is beszélnek?

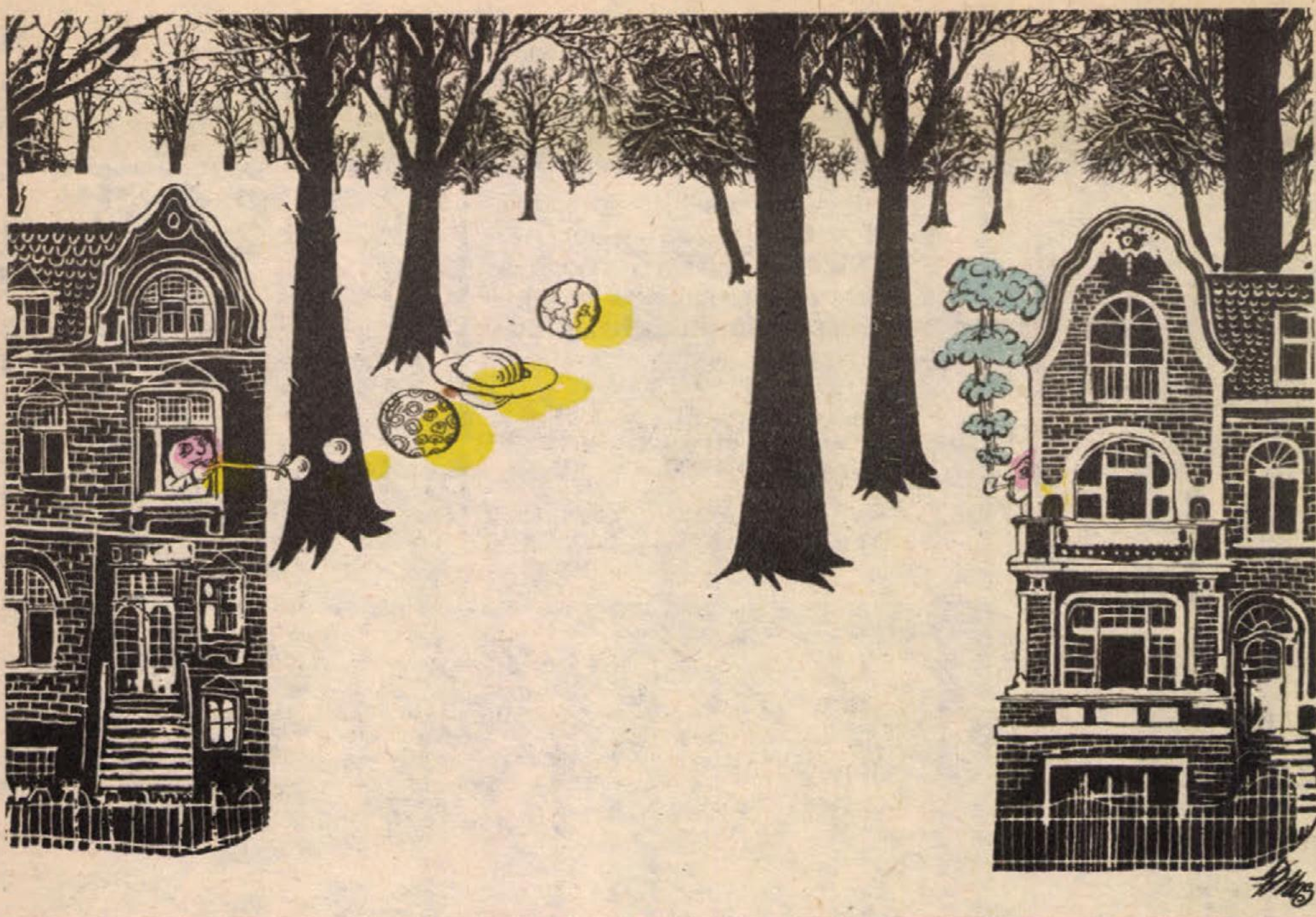
— Nem, németül.

Eszter sokáig töprengett, majd kivágta:

— Ugye, apuci, ezek német színészek, csak most azt játsszák, hogy olyan angolok, akik tudnak magyarul?

Timár György

RIVÁLISOK

– Lőrincze mással beszél... Írjuk három tyével és egybe...

ZSÖLLYE

Népszerű színművészünkkel történt. Művészünk — hadd ne áruljam el a nevét — az elmúlt évadban inkább szórakozottságával tűnt ki, mint szerepeivel. Már csak azért is, mert három ízben elfelejtett bemenni színháza előadásaira. Egyszer elaludt, egy másik alkalommal elnézte a műsorrendet, a harmadik alkalommal pedig hat órakor beült a Puskin moziba, ahol megnézte a „Filmregény" c. filmet, mely pont addig tartott, mint az a színházi előadás, ahol művészünknek aznap este játszani kellett volna.

Eme művészünkkel történt, hogy találkozott egy volt kollégájával, aki jelenleg egyik vidéki színházunk tagja és társulatával néhány napig Pesten vendégszerepelt. A volt kolléga szerette volna, ha művészünk megnézi őt a színházban. Művészünk tagadólag rázta a fejét.

— Sajnálom, öregem, de én nem járok színházba!

A kolléga hitetlenkedve kérdezte:

— Soha?

Művészünk nagy komolyan válaszolt.

— Soha! Én még akkor sem megyek színházba, ha én játszom!!!

—o—

Curd Jürgens, a híres filmsztár nemrég ünnepelte hatvanharmadik születésnapját. Ezzel egyidőben megjelentette nagy feltűnést keltő házasságainak és magánéletének részleteit kiteregető emlékiratait.

A milliomosként számontartott filmszínész könyvének utolsó fejezete így kezdődik:

„Amióta ezüstös a hajam, a nők jobban szeretnek, mint eddig!"

Egy ismeretlen „ajándékozó" elküldte a könyv egyik példányát a szerzőnek, és eme sor alá odaírta:

„Persze, mert az ezüst mögött aranyat sejtenek!!!"

—o—

A siófoki benzinkút eszpresszójának egyik asztalánál üldögél Garas Dezső és Kern András. Egyszercsak megszólal Garas:

— Láttad ott azt a csinos lányt?...

— Nem láttam.

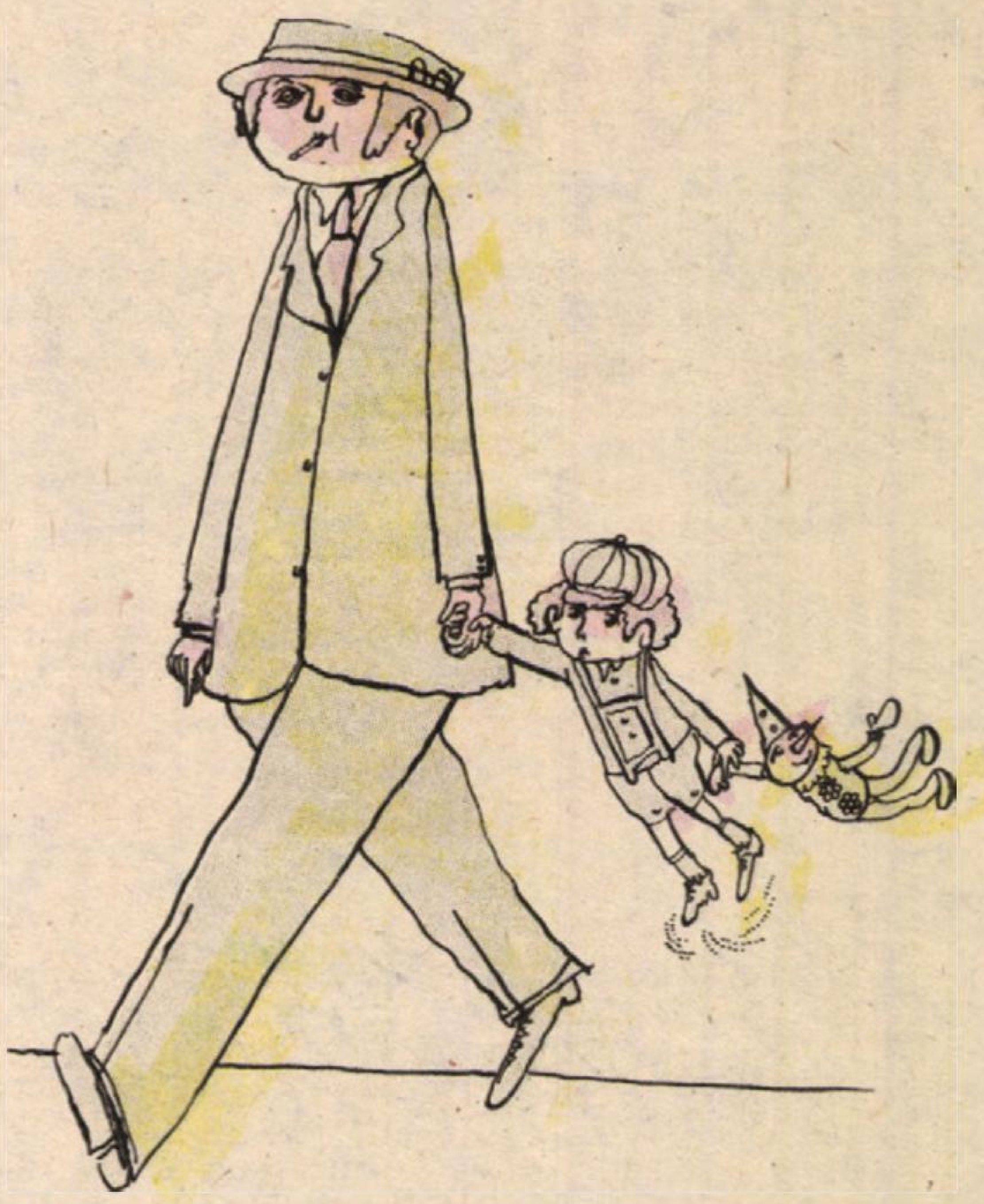
— Kiállt az útra autóstoppolni...

— Na és?...

— Felvette egy gyalogos!!!...

Rátonyi Róbert

ROHANÓ FELNŐTTEK

MAI GYEREK

– Mi leszel, ha nagy leszel?
– Elvált asszony!...

VALÓDI ÁLHÍREK

A Vasfaragvány Művek közleményt adott ki, miután életbe lépett a magyar—amerikai kereskedelmi szerződés. A közlemény leszögezi, hogy senki nem ringathatja magát illúziókban, mert a vállalat hazai megrendelőivel szemben továbbra sem tudja alkalmazni a legnagyobb kedvezmény elvét.

A SZOT elnöksége vizsgálatot indított a Nyerstermék Gyár üzemi demokráciájával kapcsolatban. Az új kollektív szerződés megkötésekor ugyanis a dolgozók egyhangúan szavazták meg azt a pontot, amely előírja a napiparancsok feltétel nélküli teljesítését, és megállapítja, hogy az igazgató elvtárs jó ember.

A nikotinmentes cigaretta, az alkoholmentes sör után a fáradhatatlan magyar tudósok a minden szenvedélytől mentes embertípus előállításán dolgoznak. Az első eredmények biztatóak: a már létrehozott kísérleti példányok hajlandóak a nikotinmentes cigarettát és az alkoholmentes sört elfogyasztani.

Ma délelőtt Rábfalvi Kálmán egészségügyi államtitkár felkereste az újonnan átadott Operációs Klinika sebészeti osztályát, ahol bemutató műtétet hajtottak végre a magasrangú vendég tiszteletére. Legújabb jelentések szerint az államtitkár túl van az életveszélyen.

Az Országos Építésügyi Bizottság beszámolója szerint hamarosan megoldódik hazánkban a lakásprobléma. A középtávú tervek szerint 2067 tavaszára a népesség várható növekedése miatt már csak egy-kétmillió lakásigénylővel kell számolni.

Foszforeszkáló gyufát hoz forgalomba ősztől a kereskedelem. Bár a szálak ugyanúgy fognak eltörni, mint az eddigiek, az új fajtának mégis előnye, hogy áramszünet esetén a foszforeszkáló gyufák halvány fényénél megtalálhatjuk öngyújtónkat.

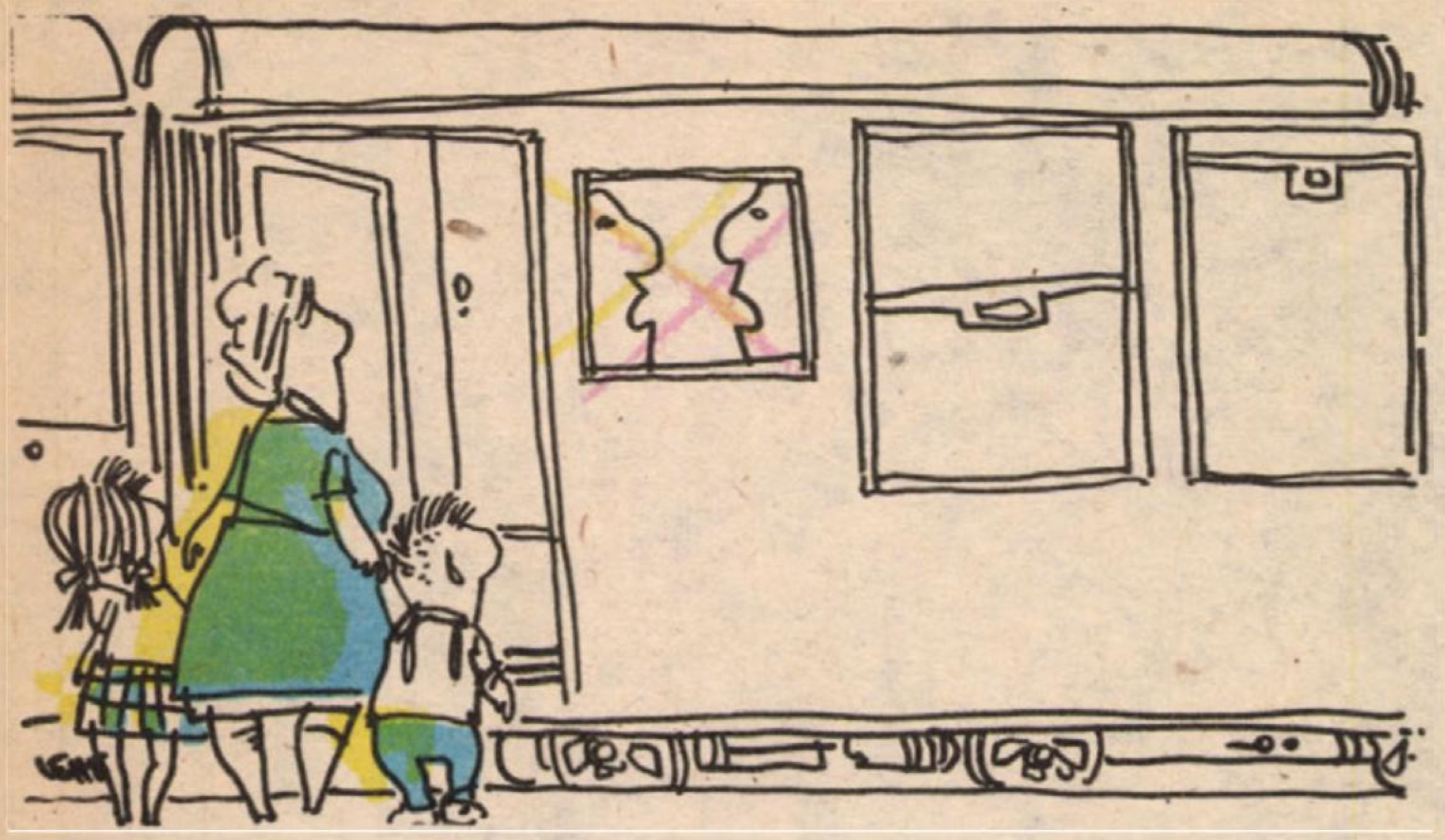
Az időnként felbukkanó repülő csészealjak, a Bermuda-háromszög és sok más furcsa jelenség gyakran felvetette már a kérdést: jártak-e értelmes lények földünkön? A most közzétett nemzetközi tudóskongresszus egyértelmű állásfoglalása végre lezárja ezt a vitát: még soha!

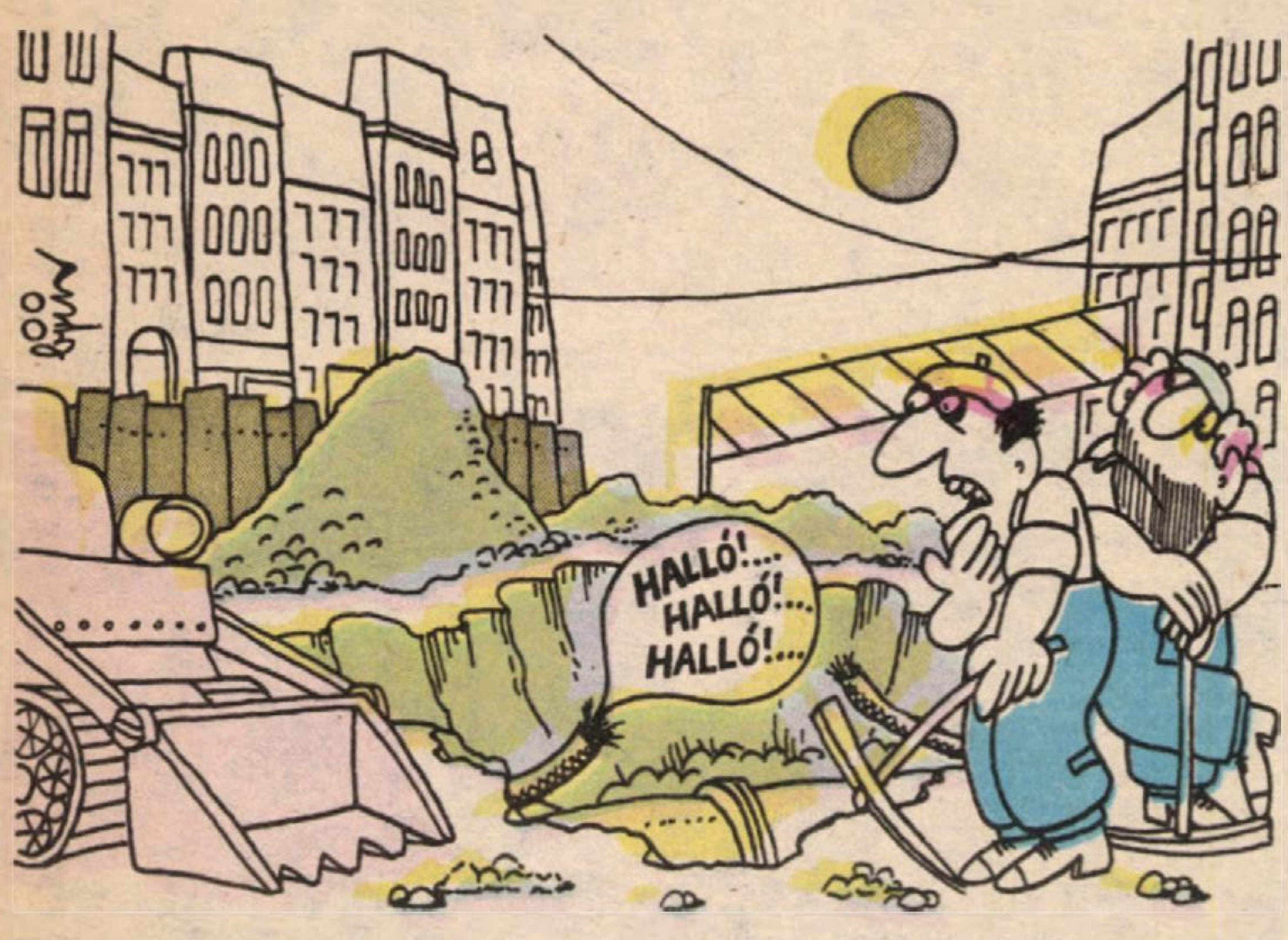
Thor Heyerdahl „Már rég kihalt az emberiség" című könyvében meglepő tényeket tár fel. A világhírű tudós abban látja napjaink minden bajának forrását, hogy Amerika is fel lett fedezve, Ausztrália is, Ázsia is, csak éppen Európát nem fedezte fel senki.

Selmeczi Tibor

GYERMEKSZAKASZ

– Ugy látszik, megint egy telefonkábelt vágtunk át...

KEMPINGBEN

– Uram, meghoztuk a megrendelt bútorokat!

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-30 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504
ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Köszönöm a szíves meghívást. Sokan leszünk együtt?

— Néhány nagyon rendes, becsületes ember és maga.

*

— Nekem is szokott fájni a fejem. Ilyenkor karjaimba zárom az édes kis feleségemet és nyomban elmúlik a fejfájásom.

— Köszönöm a jó tanácsot. Otthon van most a kedves felesége?

PÁRBESZÉD

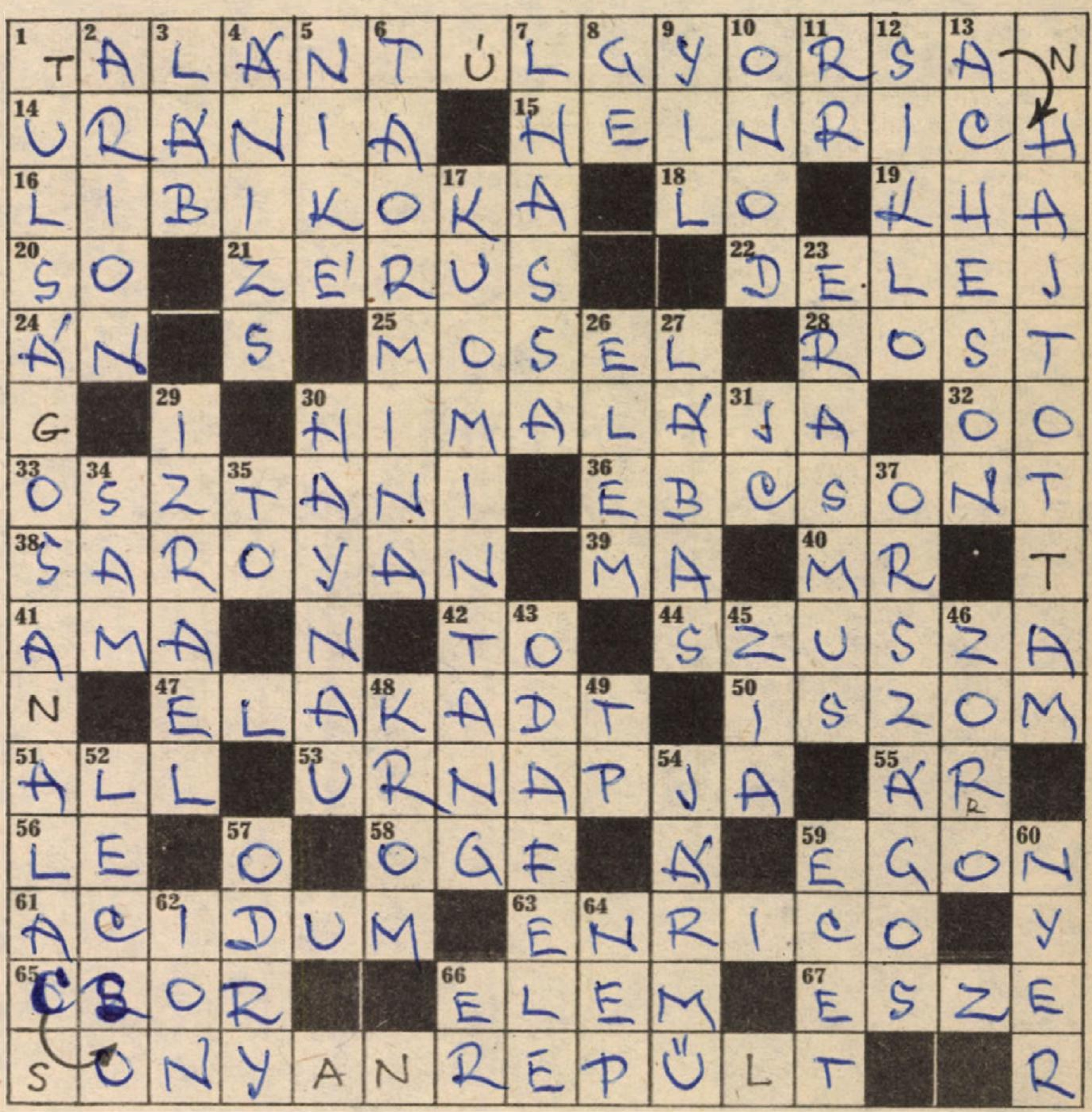
Kapornai a megengedettnél jóval nagyobb sebességgel vezeti kocsiját, nem csoda, ha a rendőrség a nyomába ered és megállásra szólítja fel. — Vízszintes 1? — kérdi Kapornai ártatlan arccal. A rendőr így válaszol: — Függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 31-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. A csillagászat múzsája
15. Heine keresztneve
16. Mérleghinta
18. Háziállat
19. K. H. A.
20. Fűszer
21. Nulla
22. A mágnesség régi neve
24. Dátumrag
25. A Rajna mellékfolyója
28. Növényi sejtek hosszúkás tömege
30. Hegység Ázsiában
32. Azonos betűk
33. Egy bizonyos számtani alapműveletet végezni
36. Közmondásosan beforr
38. Amerikai író
39. Ezen a napon
40. Rövidítés angol férfinevek előtt
41. Mutatószó
42. ..kio
44. Egy emlékezetes név a magyar futball történetéből
47. Nem tudott tovább haladni
50. A szomjamat oltom
51. Minden — angolul
53. Katolikus ünnep
55. Szerszám
56. Igekötő
58. Összekevert „fog"
59. Ritka férfinév
61. A sav vegytani neve
63. A nagy Caruso keresztneve volt
65. Lop
66. Vegyileg tovább nem bontható anyag
67. Rákóczi vezére volt (Tamás)

FÜGGŐLEGES

2. Ókori költő, akinek a legenda szerint egy delfin mentette meg az életét
3. Végtag
4. Ernyős virágú illatos növény
5. A győzelem görög istennője
6. Város és üdülőhely Szicíliában
7. A lamaista buddhisták szent városa
8. A germánium vegyjele
9. N-nel: ősi fegyver
10. 1707-ben híres országgyűlés színhelye volt
11. Azonos betűk
12. Nem mérges kígyó
13. Az USA hidegháborús külügyminisztere volt
17. Eredetileg haladó kínai néppárt, melyet 1912-ben Szun-Jat-Szen alapított
23. Nagyhatású hollandiai humanista író (1467—1536)
26. A táskarádió kelléke
27. Főzőedény
29. Állam a Közel-Keleten
30. A magyar szabadságharc tábornokainak hóhéra
31. J. C.
34. Angol Sámuel
35. Mint a 42 vízsz.
37. Az őszi eső gyakori jelzője
43. Iránymutató szó
45. Z. I. A.
46. Hajdani nagy filmkomikus, Huru társa
48. Kemény fém, vegyi elem
49. Tiszteletpéldány röv.
52. Népszerű nyári eledel
54. Közlekedési eszköz
57. A Nemzeti Színház nagy művésze volt (Árpád)
59. Savanyítószer
60. Aki mer
62. Elektromos töltésű atom
64. Hajdani szovjet gazdaságpolitika (rövidítés)
66. R

RIPORTER A CIRKUSZBAN

című rejtvényünk megfejtése:

— Eleinte legyekkel dolgoztam, de később rövidlátó lettem.

200—200 forintot nyert:

Módos Tiborné, 2175 Kálló, Rákóczi u. 7/a.

Balázs István, 8151 Szabadbattyán, Úttörő u. 16.

Somogyi Tibor, 1035 Bp., Szentendrei út 20.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Ludas Matyi

HÍRSZOLGÁLAT

FÜLÖP GYÖRGY:

Több hivatalban gyorsítják az ügyintézést.

A hölgy csak abban reménykedhet, hogy ezek nem húsevő orchideák.

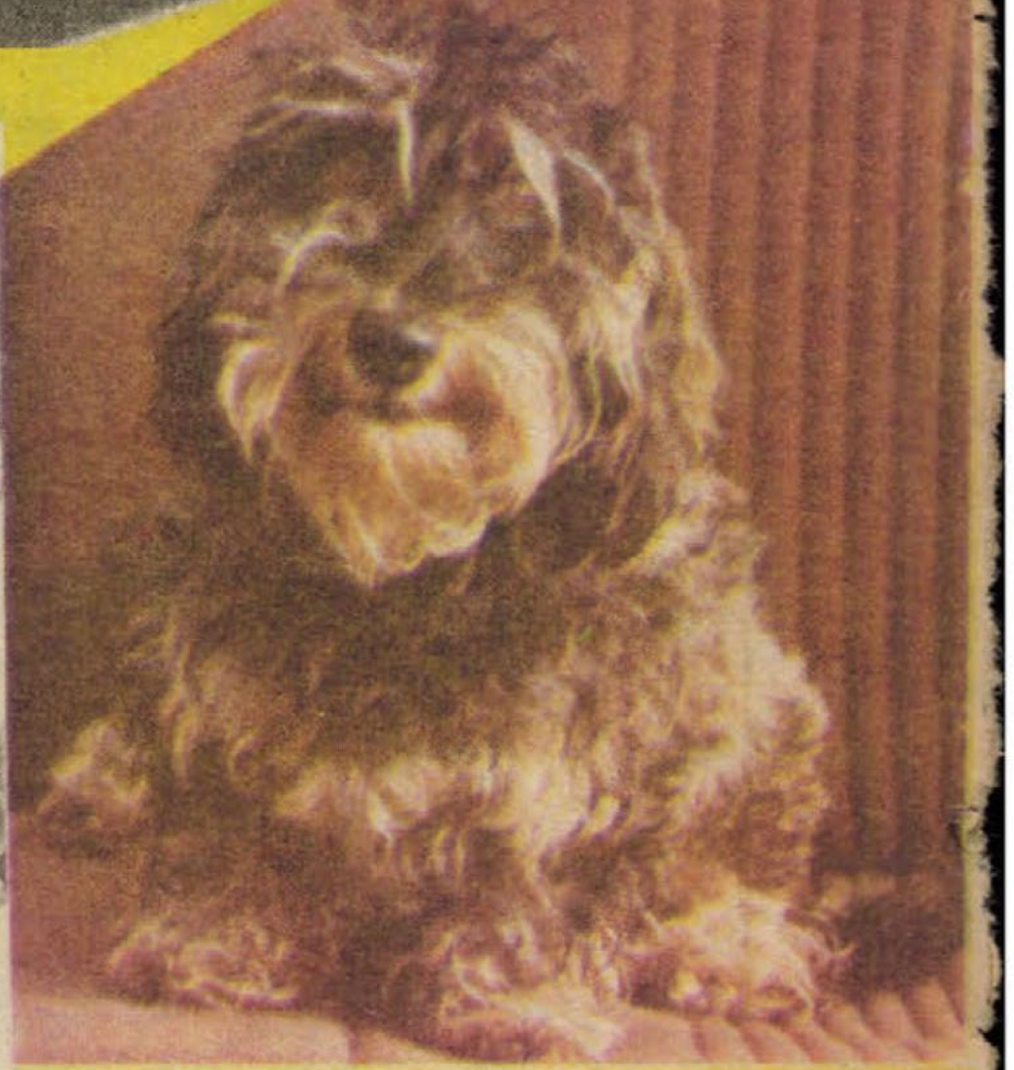
Gyenge minőségű kenyeret sütött egy péküzem. Vezetőjét példás büntetéssel sújtották.

Az új kalapmodell fantázianeve: „Bizakodva nézünk a jövőbe."

Ez a férfi megunta az ezer forintos albérletet és visszaköltözött a fára.

Tovább terjed a szakálldivat.

Orvosi körökben cáfolják, hogy ennek a fiatal lánynak a fogamzásgátló tablettától nőttek ki a szárnyai.

Élénk nyári forgalom a Garay téri vásárcsarnok nemzetközi próbafülkéjében.